



R O K B O R O V I C E



3 | 2002
ročník 8

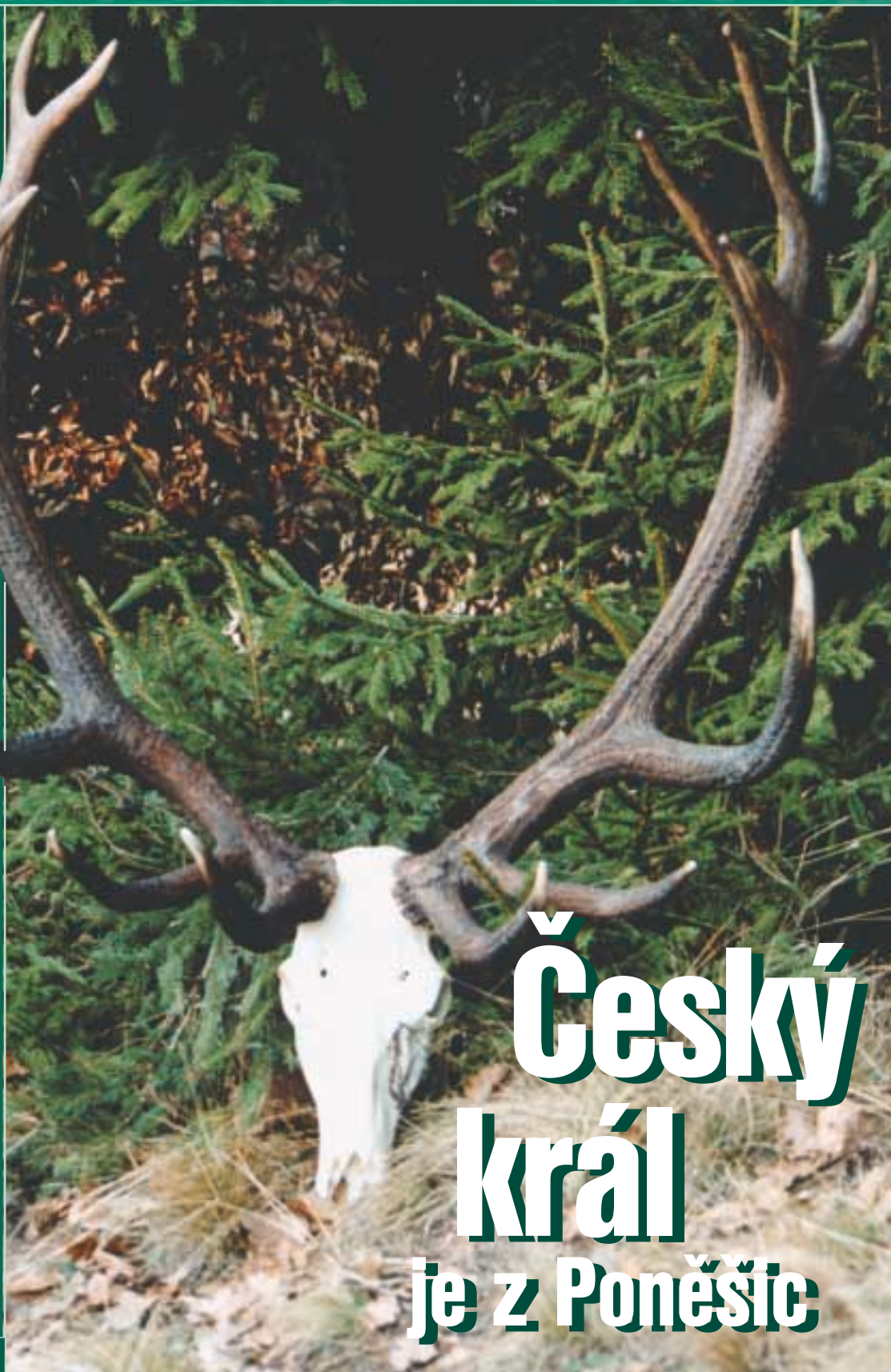
Měsíčník pracovníků Lesů České republiky a příznivců lesa

LESU ZDAR

LČR již vrátily
98 % majetku

Bude náš podnik
i nadále vykonávat
funkci OLH?

Výkon funkce
odborného lesního
hospodáře



Český
král
je z Poněšic

PROGRAM

2000

- Na lesní správě Prostějov -

1) Altánek Pohora (před dokončením), odpočinkové místo na oblíbené turistické trase úpatím Dražanské vrchoviny

2+4) Altánek poblíž obce Úsobrno se studánkou tvoří vstupní odpočinkové místo před návštěvou přírodní rezervace Durana

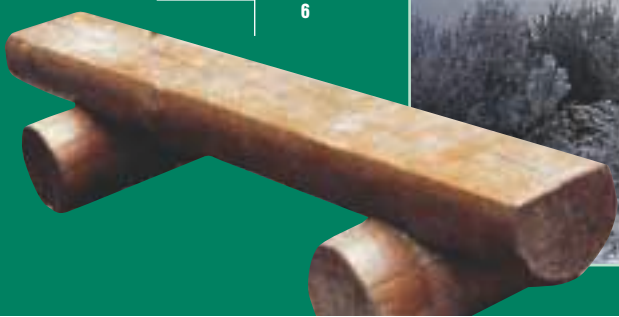
3) Altánek U Huberta (před dokončením) bude sloužit obyvatelům Konického regionu

5) Odpočinkové místo U Náměšských luk na turistické trase přírodním parkem Terežské údolí

6) Altánek u Kalábové studánky s výhledem na Prostějovsko



1		4
2		
3		5
		6





Mimo běžné operativy projednávalo vedení podniku v únoru rozbor požárnosti za rok 2001. Situace v této oblasti byla loni nejvýhodnější. Plocha zničená požárem činila 38,35 ha a škoda 5,03 mil. Kč, což je nejméně za existenci LČR (rok 2000 - plocha 110,37 ha, škoda 11,98 mil. Kč). Je otázkou, jakou proporcí se na tomto výsledku podílely vydatné celoroční srážky a uvědomění a důslednost personálu LČR i dodavatelů při úklidu klesu. V každém případě zůstává úklid klesu bez pálení základní prevencí proti požárům a pálení bude vždy středem pozornosti inspekci.

Dalším důležitým projednávaným okruhem jsou výsledky cenových jednání na rok 2002. Vzhledem k očekávanému poklesu realizačních cen dříví v I. čtvrtletí 2002 se zkomplikovala ekonomická situace subjektů LH a dřevozpracujícího průmyslu a otevřela se diskuse o výši změn ekonomického prostředí a jejich vlivu na parametry obchodního vztahu mezi Lesy ČR a dodavatelskými subjekty. Na toto téma se uskutečnilo několik jednání mezi členy vedení Lesů ČR

a zástupci podnikatelské sféry a jedním z výsledků byl přehled předpokládaných realizačních cen dříví v roce 2002 zpracovaný z iniciativy komise ČAPLH pro otázky obchodu a zpětného odkupu (ZO) vybranými obchodníky (členy ČAPLH). Lesy ČR úroveň takto navržených cen přijaly jako východisko pro cenová jednání. Nakonec bylo po řadě komplikovaných jednání dosaženo dohody o snížení cen na rok 2002.

Snížení průměrných cen dříví na pni se při projektované struktuře těžeb 2002 pohybuje na jednotlivých SÚJ zhruba mezi 35 - 115 Kč/m³, průměrné snížení je 66 Kč/m³ (při posuzovaných 5 521 tis m³). Dopad do tržeb za dříví bude pravděpodobně zmírněn eliminací záporných cen v nástroji pro výpočet úprav (i když v zájmu dohody při cenovém jednání změnil OI v některých případech ve smluvním ceníku výsledek výpočtu na záporné ceny), příp. vypuštěním nerentabilních těžeb z projektů (přestože tato praxe byla v minulých letech pravidelně využívána). Lze také očekávat posun ve struktuře těžeb ve prospěch cenově zajímavějších kódů (zejména vyšších hmotností) daný přirozenou snahou o co největší eliminaci propadu HV na jednotlivých LS. Vzhledem k možnostem dalšího pohybu cen během roku bude strategie stanovení cen i výše těžeb operativně přizpůsobována i během roku.

Ing. Jiří Oliva

Editorial

Vážení čtenáři,

hlavním tématem třetího čísla Lesu zdar je vztah našeho podniku k soukromým lesům a výkon funkce odborného lesního hospodáře. Jako první článek jsme zařadili projev generálního ředitele Ing. Jiřího Olivy, který přednesl na Valné hromadě Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů. Dnes není sporu o tom, že ze skromných počátků se SVOL vypracoval na největšího reprezentanta a skutečného obhájce zájmů nestátních vlastníků lesů. Jednoznačně se zde projevil pozitivní účinek sdružování za účelem získání výhod.

Přejme představitelům SVOLu, ať se jim podaří zkoordinovat také vlastní obchodní politiku tak, aby se stali uznávaným partnerem nejen pro orgány státní správy, ale i pro dřevozpracující průmysl. LČR již několikrát spojily své síly se SVOLem a tato spolupráce měla vždy dobrý výsledek. Dodejme, že i překonání současného období, kdy se zvyšuje tlak na snižování cen dřeva, bude vyžadovat značné úsilí a spolupráce všech vlastníků lesů.

Vzájemné vztahy LČR a SVOLu mají již desetiletou historii a zpočátku byly velmi komplikované. Ing. Oliva za hlavní důvod komplikací považuje to, že LČR měly velmi nevýhodnou úlohu vypořádat restituční nároky jak fyzických osob, tak obcí a měst, a současně odpovědnost za to, aby proces vydání majetku proběhl v sou-

ladu s platnými zákony. Při nejednoznačnosti tehdejších zákonů, množství novel, různých právních názorů hlavně na dokumenty prokazující oprávněnost nároku, politických tlaků všeho druhu, se náš podnik musel často obracet na soudy jako na jediný legitimní způsob zjištění pravdy, což však většina dotčených obcí brala a dosud bere spíše jako projev nepřátelství než způsob odstranění pochybností.

Složitost výkonu funkce OLH a vývoj názorů státní správy i soukromých vlastníků lesů dokumentuje ve svém příspěvku správní ředitel Ing. B. Jakubec. Odborný lesní hospodář je dnes v roli poradce, kterého musí mít ze zákona každý vlastník lesa. Tento na jednu stranu velmi liberální systém odborné pomoci vlastníkům lesů byl dosti často kritizován. Navzdory počáteční neoblíbenosti našeho podniku mezi vlastníky jsme si dokázali u většiny těch, jimž děláme OLH, získat respekt a uznání. Nyní s pokračující reformou veřejné správy a rušením okresních úřadů se objevily úvahy o tom, že by OLH měli vykonávat jen zaměstnanci pověřených obcí a OLH jako licencovaná živnost by měla zaniknout. To by znamenalo, že i LČR by byl výkon funkce OLH odejmut. Podle posledních zpráv ale snad začal převažovat zdravý rozum.

Ing. Jan Řezáč



OBSAH

Lesu zdar 3/2002

- 2) LČR již vrátily obcím a městům 98 % historického lesního majetku
- 3) Bude náš podnik i nadále vykonávat funkci odborného lesního hospodáře?
- 4) LČR, s. p., spolupracují s ochrannými časopisy
- 5) Výkon funkce odborného lesního hospodáře je složitá a náročná služba
- 9) Jak se lesáci prezentují na Internetu?
- 10) Lesnické učiliště Abertamy vykořičilo do Evropy
- 11) Certifikace - Perspektiva trvalého lesního hospodaření
- 12) Český král je z Poněšic
- 14) Informujeme o svém hospodaření v lesích veřejnost dostatečně?
Kontrolní metody po probírkách provedených harvesterovou technologií
- 15) Návštěva kolegů z finských státních lesů u našeho podniku
Delegace českých lesníků navštívila Bourbonnais
- 16) Lesy v „plesovém hávu“
Nové knihy

foto obálka

1. strana: Trofej krále českých jelenů

foto redakce

4. strana: Zimní podvečer

foto O. Grusser

LESU ZDAR

Měsíčník pracovníků Lesů České republiky, s.p.

Adresa redakce:

LČR, s.p., Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové 8
tel.: 049/5860276, 5260325-30
fax: 049/5262391
e-mail: rezao@lesycr.cz

Vydává:

LČR, s.p., Přemyslova 1106, Hradec Králové 8

Redakční rada:

Předseda: Ing. Václav Lidický
Členové: Ota Buršík, Ing. Lubomír Dědek, Dr. Ing. Vladimír Doležal, Ing. Jan Duha, Ing. Josef Hruška, Ing. Jiří Kopic, Ing. Jaromír Latner, CSc., Aleš Mrkvica, Ing. Pavel Starý, RNDr. Jiří Stonawski
Odpovědný redaktor: Ing. Jan Řezáč
Grafická úprava: CREATIVE DIRECTION

(Podepsané články nemusí nutně vyjadřovat stanovisko vydavatele.)

Tiskové:

Bartošova tiskárna, s. r. o., Hradec Králové
Kalendova 688. Přetisk povolen.

(Uzávěrka příštího čísla 6. 3. 2002.)

Rg1-1994

LČR již vrátily obcím a městům 98 % historického lesního majetku

Dne 6. února 2002 se konala XI. Valná hromada Sdružení vlastníků soukromých a obecních lesů (SVOL). SVOL dnes zastupuje asi 800 vlastníků nestátních lesů, kteří hospodaří celkem na více než 280 000 ha lesů, tedy na 11 % rozlohy lesů v České republice. Na jednání hovořil o vztazích SVOLu a LČR generální ředitel Ing. Jiří Oliva. Jeho projev otiskujeme.

Vážení kolegové, vlastníci nebo správci soukromých i obecních lesů!

Dovolte mi, abych vaše jednání, vaši Valnou hromadu upřímně pozdravil jménem vedení LČR i jménem svým a současně popřál SVOLu další léta úspěšné existence. Jsem přesvědčen, že většina obcí i soukromých vlastníků našla ve vašem Sdružení úspěšného obhájce vašich práv a také úspěšného lobbistu za prosazení vašich zájmů. Jednoznačně se zde projevil onen známý pozitivní účinek sdružování za účelem získání výhod. I LČR již několikrát spojily své síly s vaším Sdružením a tato spolupráce měla vždy dobrý výsledek. Byl bych velmi rád, kdybychom si tuto vzájemnou prospěšnost uvědomovali a dokázali ji posilovat, nikoliv rozbíjet.

Vypořádání restitucí

Naše vzájemné vztahy mají již desetiletou historii, svůj vývoj a zpočátku byly velmi komplikované. Bylo to proto, že LČR měly velmi nevděčnou úlohu vypořádat restituční nároky jak fyzických osob, tak obcí a měst, a současně odpovědnost za to, aby proces vydání majetku proběhl v souladu s platnými zákony. Při nejednoznačnosti tehdejších zákonů, množství novel, různých právních názorů hlavně na dokumenty prokazující oprávněnost nároku, politických tlaků všeho druhu, jsme se často museli obracet na soudy jako na jediný legitimní způsob zjištění pravdy, nebo potvrzení našeho názoru, což však většina dotčených obcí brala a dosud bere spíše jako projev nepřátelství než způsob odstranění pochybností. Složitost tohoto problému dokumentuje i statistika.

Počet žádostí o vydání obecního majetku	5745
Počet navrácených obecních majetků	5607
Zbývá řešit	138, tj. 2 %
Počet soudních sporů	125
z toho s kladným výsledkem pro LČR	68 %

Z těchto čísel i skutečnosti, že některé případy se řeší téměř 10 let, jasně vyplývá i složitost procesu navrácení historického majetku. Ať je to pro vás, kteří ještě nemají tyto věci s LČR vypořádány jakkoliv nepříjemné, prosím vás o pochopení této naší situace a pozice, protože jako správci státního majetku se jinak chovat nemůžeme. Tyto věci se sice týkají jen dvou procent případů, nicméně dotčení žadatelé jsou často ochotni sáhnout k různým útokům, nebo zpochybnit samotnou existenci LČR. Je téměř úsměvné, když jeden krajský zastupitel prohlásí v tisku, že je potřeba rozdělit LČR do krajů, protože nedokázaly za deset let vypořádat restituční nároky obcí, zatímco kraj by to dokázal okamžitě. Jestliže některé případy komplikovaně řeší renomovaní právníci až u ústavního soudu, který rozhoduje se střídavým výsledkem, je takový výrok jen ukázkou lehkomyšlnosti při nakládání s tak závažným majetkem. Každý hájíme určitý druh veřejného vlastnictví. Vy obecní majetek, LČR majetek státní. Je zcela legitimní, když každý použijeme všech prostředků, které náš ústavní pořádek poskytuje, k jeho ochraně a vlastník to od nás také očekává.

Ještě jednou prosím ty, kterých se tyto případy týkají, o pochopení, protože pokud se přes tento problém dokážeme přenést, naše další spolupráce už může být jen prospěšná, jak se již několikrát ukázalo. Společně jsme postupovali např. v případě lesního zákona, zákona o ochraně přírody a krajiny, naposled i v případě kontroverzního zákona o myslivosti. Všechno to byly normy, nebo pokusy, výrazně omezující vlastnická práva a tím i naši činnost. Ve vzájemné spolupráci s vaším sdružením se povedlo tyto normy přivést do přijatelného stavu. Nemysleme si, že se tyto snahy neobjeví i v budoucnu. Objeví se možná s ještě větší intenzitou a jen spolupráce silných partnerů může vést k dobrému výsledku.

Snahy krajů o rozdělení LČR

Jestliže jsem na začátku mluvil o nám všem známém pozitivním efektu sdružování, je také bez diskuse, že separace a rozdělování přináší oslabení. To je věc pro budoucnost tak závažná, že o ní chci říci pár vět. LČR jsou pro mnohé jiné subjekty nepohodlným soupeřem. To je hlavním důvodem, proč budou v dalším volebním období čelit snahám o rozdělení do krajů. Jsem přesvědčen, že tento krok se nezrealizuje, protože hospodaření na státním lese se v Evropě i ve světě řídí určitými zvyklostmi a drobení státního lesního majetku mezi ně zásadně nepatří. Chápu motivaci hejtmánů nebo zastupitelstev, pro které to může být lákavá ekonomická, ale spíše mocenská příležitost. Chápu motivaci těch, kteří za deset let nestrávili zánik krajských podniků, transformace neukojila jejich ambice a hledají příležitost pro návrat do minulosti. Chápu motivace některých ekologických sdružení, zpracovatelských uskupení i myslivecké lobby. Zcela však nechápu, že po zániku LČR volají některé regionální organizace vašeho Sdružení nebo soukromí vlastníci. Pravděpodobně si neuvedomují, že ti, pro které jsou LČR nepohodlné, prosazují buď omezení vlastnických práv, nebo co nejnižší ceny dřeva.

Postavení podniků státních lesů v Evropě

Lesnictví v Evropě čeká nelehká doba. Můžeme očekávat velký tlak konkurence dřeva z oblastí, kde se produkuje za nesrovnatelně nižších nákladů. Nemusí jít jen o Skandinávii, ale i o jiné světadíly. Můžeme očekávat velký tlak jiných aktivit, které se chtějí přizpůsobit na lesních majetcích. Můžeme očekávat tlak ekologických iniciativ, které mají o hospodaření v lese svoje představy a často jsou velmi šikovně zneužívány pro jiné cíle. Již zažíváme tlak velkých zpracovatelských uskupení, které ovládají náš trh se dřevem, ať se nám to líbí, nebo ne, a mají o cenách dřeva svoji odlišnou představu. Každý z vás si dokáže spočítat, o kolik může klesnout cena 1 m³, aby se dostal do červených čísel a jedná se většinou o desetikoruny. To všechno jsou věci, které mohou mít fatální dopad na rentabilitu vlastních lesů.

Recept používaný v ostatních lesnických vyspělých zemích je téměř stejný. Vytvořit co nejsilnější subjekt, který bude disponovat takovými objemy dřeva, že dokáže udržet ceny na přijatelné úrovni nejen pro sebe, ale i pro ostatní menší vlastníky. Tento přístup je hlavním obsahem strategických studií, zpracovávaných v Rakousku, Německu, Francii, Finsku, Slovinsku i Chorvatsku. Diskutuje se i o mezinárodní spolupráci těchto velkých státních firem a koordinaci obchodní politiky. Každý ekonom nebo marketingový expert potvrdí, že proti globalizovaným zpracovatelským uskupením a obchodním řetězcům může udržet přijatelné ceny jen prvovýrobní producent stejného kalibru a všichni se takový subjekt snaží budovat. My jsme však ochotni strážít veřejnost monopolem LČR, který nemá údajně v Evropě obdoby. Jen pro dokreslení našich možností, LČR jsou mezi evropskými podniky státních lesů objemově na konci první desítky.

Závěr

Když o těchto problémech diskutujeme na konferenci generálních ředitelů státních lesů, pro mé kolegy je snaha o rozdělení LČR nepochopitelná, protože vědí, že na ni doplatí všichni. A pokud nebude v ČR mezi lesníky dostatek soudnosti, pokud se nedokážeme přenést přes malicherné pocity závidění a odporu k silnějšímu sousedovi, pokud nedokážeme vytvořit vzájemně se podporující celek, bude to velká radost pro naše obchodní soupeře, zato žádná pro naše vlastníky, ať je to stát nebo obec. Jsem přesvědčen, že dokážeme i teď najít společnou řeč, jako jsme ji v poslední době vždy dokázali najít a výsledkem bude přijatelná prosperita všech lesních majetků v ČR. SVOL a LČR mohou být jejím základem a jsme připraveni k jakékoliv spolupráci, která k této prosperitě povede.

Ing. Jiří Oliva

Bude náš podnik i nadále

vykonávat funkci odborného lesního hospodáře?

V posledních měsících se, mimo jiná lesnicko politická rozhodnutí a záměry, dostala na pořad dne i problematika výkonu funkce odborného lesního hospodáře (dále jen OLH), a to v souvislosti s připravovanou legislativní úpravou kompetencí státní správy v rámci ukončení činnosti okresních úřadů k 1. 1. 2003. Navržená nepřímá novela § 37 lesního zákona č. 289 /1995 Sb., ukládá převést výkon OLH na obecní úřady s rozšířenou působností, neboli tzv. pověřené obce. Výklad pojmu „výkon činnosti OLH“ může být a je různý. Uvažuje se i o tom, že tuto odbornou službu budou moci vykonávat pouze státní úředníci v pracovním poměru u pověřených obcí.



Oblast Choceňska se vyznačuje vysokým podílem drobných soukromých lesů

Současný stav výkonu OLH

Přestože v současnosti vykonávají tuto funkci na základě udělené licence jak soukromé fyzické osoby, tak personál větších vlastníků lesa, největší počet zaměstnanců vykonávajících funkci OLH pracuje u našeho podniku. U LČR tuto činnost jako výhradní v rámci revírů vyčleněných (OLH revírů) vykonává 71 revírníků. Na 659 revírech je určitý podíl zastoupení OLH (kombinované revíry), a to na 384 revírech je podíl OLH do 200 ha, na 156 revírech mezi 201 až 600 ha a na 117 revírech nad 600 ha.

Podnik LČR vykonává funkci OLH na cizích lesních majetcích o výměře zhruba 288 tis. ha, počet vlastníků lesa se počítá v desítkách tisíc. Celkově lze konstatovat, že výměra lesa, na niž LČR vykonávají činnost OLH ze zákona, se po počátečních změnách stabilizovala a ke změnám v osobě OLH v neprospěch LČR docházelo v letech 1996 – 2000 spíše ojediněle a v menším rozsahu. Pro srovnání lze dodat, že pověřené osoby (tedy jiné subjekty než LČR) vykonávaly podle údajů MZe k 1. 1. 2000 činnost OLH na celkové výměře 59 500 ha (celkem 256 osob), z toho fyzické na výměře 55 000 ha (229 osob) a právnické na výměře 4500 ha (27 osob). Údaje o počtu OLH vybraných „drobnými“ vlastníky a počtu vlastníků lesů, kteří si vykonávají činnost OLH sami, nejsou za Českou republiku k dispozici. Jedná se však o ojedinělé případy a zpravidla i velmi malé lesní majetky.

Co by znamenal konec výkonu OLH pro personál LČR

Je jasné, že se tyto údaje stále mění, dosavadní vývoj však nezaznamenal dramatické změny. Pokud by však navržená novela zákona o lesích byla uzákoněna a její realizace skončila tak, že OLH by vykonávali pouze zaměstnanci státní správy, pak se tato zálež-

tost dotkne zhruba 300 pracovníků LČR a odrazí se samozřejmě i v nutných úpravách organizační struktury podniku, převážně revírů, ale i některých lesních správ. Složitě řešitelná by byla tato problematika hlavně v oblastech s vysokým zastoupením OLH. Nerovnoměrnost zastoupení této činnosti v rámci LS a LZ je značná. Existují LS s podílem OLH nulovým či několika málo desítek ha až po LS s podílem OLH přes 12 tis. ha.

Víme, že toto zpochybňování výkonu OLH a diskuse o rozdělení LČR pod kraje se odráží v nejistotách a obavách řady zaměstnanců podniku. Nelze se proto divit tomu, ani vyčítat, že personál LČR na exponovaných místech „ohrožených revírů“ se začal zajímat o možnosti svého dalšího uplatnění v rámci pověřených obcí atd. V každém případě ale čeká na stanovisko a další kroky především od zaměstnavatele.

Zajištění výkonu OLH

Ti z nás, kteří u podniku pracují delší dobu, si jistě vzpomínají na to, jak se od začátku působnosti nového lesního zákona vyvíjel názor představitelů státní správy na postavení LČR při výkonu funkce OLH. V živé paměti máme často ostudná jednání některých vlastníků lesa a jejich výtky vůči lesníkům, které mnohdy začínaly a končily konstatováním, že konečně nadešel čas, kdy se přestane s ničením a rabováním jejich lesa a oni začnou o svůj majetek sami řádně pečovat. To, že často vše skončilo úplně jinak, by bylo na delší pojednání. Konstatuji to jen proto, že tyto názory se rozhodně podepsaly na menší počáteční vstřícnosti podniku k jeho roli při výkonu OLH na cizích majetcích. V té době dokonce převažoval názor, který se dá s určitou nadsázkou vyjádřit takto: „ať si tyto vlastníci poradí sami, my máme dost svých starostí se správou státního lesa, čas ukáže, kdo měl pravdu“. Přiznávám, že toto byl i můj názor.

Protože lesní zákon nám ukládal a ukládá povinnost se výrazně na činnosti OLH podílet a státní správa lesů ve většině případů toho využila, bylo nutno stav řešit. Podnik začal budovat potřebné personální, materiální a organizační zabezpečení této činnosti. Nutno uvést, že náš venkovní personál byl tomuto konání vesměs nakloněn, protože se jednalo o možnou stabilizaci daných lesních správ, využití odborného lesního personálu, který na trhu práce byl k dispozici, a v neposlední řadě zvýšení prestiže podniku při pomoci převážně drobným vlastníkům lesa.

Postupně se tato činnost stala nedílnou součástí práce LČR a byla a je ze strany vlastníků lesů v režimu OLH i státní správou lesů hodnocena převážně kladně. Jako klady tohoto řešení jsou uváděny tyto argumenty: spolupráce se státní správou lesů, vybavení personálu LČR potřebnými aktuálními informacemi o dění v lesním hospodářství včetně odpovídajícího pracovního zázemí, přístup k užití výpočetní techniky, servis v oblasti pozemkové a majetkové evidence a jako hlavní deviza osobní neprovázanost na hospodářskou činnost vlastníků lesa.

Je třeba uvést, že se v žádném případě nejednalo a nejedná o činnost pro LČR ekonomicky výhodnou. Dotace státu na tuto činnost pokrývají nutné náklady firmy s činností OLH spojené. Navíc další osud tohoto dotačního titulu je právě ve vztahu k našemu podniku značně nejistý. Význam OLH však spatřujeme v udržení společenské prestiže podniku a hlavně v odborné pomoci vlastníkům lesa, která se musí projevit právě ve stavu těchto lesních majetků. Řada nedobrých zkušeností vlastníků lesa při obhospodařování jejich lesních majetků prostřednictvím kořistnických firem vyvolala jejich rostoucí zájem o naše služby OLH, a to i ze strany několika obecních zastupitelstev.

Svou roli zde určitě sehrál i výrazný posun v úrovni personálu, který funkci OLH u podniku vykonává. Sám z osobních zkušeností při zkouškách odborných lesních hospodářů mohu potvrdit, že zde roste a vyrostla řada velice schopných lesníků, jejichž práce je pro vlastníky lesa moc a moc důležitá a potřebná. Právě tito lidé si na základě svých poznatků nejlépe uvědomují význam své práce a jsou to právě oni, kteří osobně, nebo prostřednictvím svých lesních správců apelují na udržení, popř. rozšíření této činnosti u podniku. Proto doporučuji vstřícnost podniku při jednáních o cenách, které podnik v případech, kdy není pověřen výkonem OLH ze zákona, za své služby od vlastníků lesa požaduje. O tom, že nejsou tyto názory vedeny jen snahou o zachování zaměstnání snad svědčí i to, že někteří jsou ochotni toto činnost vykonávat i na dalších lesních majetcích bez nároku na úpravy jejich materiálních požitků.

Úskalí výkonu OLH

Na druhou stranu je nutno uvést, že ne všichni naši zaměstnanci se s lákavou možností „osobního zájmu“ při výkonu činnosti OLH dokázali vyrovnat. Objevily se případy aktivních zapojení našich revírníků do obcho-

dování se dřívím, jejich spoluúčasti v podnikatelských firmách provádějících práce v lese apod. Tyto případy, byť nejsou časté, významně poškozují jméno podniku, dávají prostor k zpochybňování naší práce a je jen dobře, že pokud se o nich zaměstnavatel dověděl, byly bezesbýtku a nekompromisně řešeny.

Závěr

Po zvážení všech informací k problematice dalšího výkonu OLH a po otevřených diskusích ve vedení podniku se dospělo k závěru, že přijetí navržené zákonné normy by nebylo krokem, který směřuje správným směrem. Při oproštění se od podnikového pohledu jsme přesvědčeni, že navrhovaná úprava by znamenala v každém případě na určitou, těžko předvídatelnou dobu, zhoršení dozoru a péče nad převážně drobnými soukromými lesy. Nejsme přesvědčeni, že by bylo možno vykonávat tuto činnost pro stát ekonomicky výhodněji, nežli v současné době zajišťují LČR. Přes názory, že by činnost OLH v drtivé většině případů dělali stejní lidé, včetně našeho personálu, nejsem o tomto přesvědčen. Konání některých úředníků na okresních úřadech mě v tomto jen utvrzuje.

Proto vedení podniku vyvíjí aktivity směřující k přehodnocení daného návrhu a nebudování něčeho, co se vyhrabalo z porodních bolestí a začalo slušně fungovat. Čas hraje proti nám, protože termín ukončení působení okresních úřadů se blíží a žádná politická vůle k jeho posunu či zpochybnění není. Tím spíše chci ujistit pracovníky LČR, že věnujeme celé záležitosti patřičnou pozornost a věříme, že se podaří najít pro LČR, pro vlastníky lesů pod režimem OLH a hlavně pro jejich lesy rozumné řešení. Odborně profesionální a poctivá práce zaměstnanců, kteří tuto činnost u LČR konají, je pro podporu této věci jednou z těch nejvýznamnějších.

Pro případ, že se podaří zachovat činnost OLH v současné podobě, připravuje ředitelství LČR přijetí koncepce výkonu této činnosti u LČR. Na základě podrobného rozboru současného fungování jsou navržena konkrétní opatření, která by měla napomoci k trvalejší stabilizaci výkonu této činnosti u LČR, a to nejen ve vztahu k orgánům státní správy od místní až po ústřední úroveň, ale i ve vztahu k vlastníkům lesů.

Ing. Břetislav Jakubec
správní ředitel LČR

LČR, s. p., spolupracují

s ochranářskými časopisy

LČR jsou významným partnerem orgánů ochrany přírody. Dokládá to fakt, že podnik spravuje mimo jiné asi 360 000 ha území, která jsou součástí CHKO, 36 000 ha maloplošných ZCHÚ a 250 000 ha pozemků v přírodních parcích. Kromě odborných pracovníků státních institucí ochrany přírody spolupracuje podnik také s Českým svazem ochránců přírody, Junákem a Klubem českých turistů. Smlouva uzavřená s ČSOP obsahuje mimo jiné také kapitolu „Ochrana biodiverzity“, jejíž jednotlivé podkapitoly se zabývají např. inventarizací a ochranou ohrožených druhů dřevin v ČR, ohrožených druhů lesních bylin nebo ochranou biodiverzity lesních vodních toků a mokřadů. S ČSOP spolupracujeme také na projektu „Formica“, jehož cílem je inventarizace a ochrana mravenišť rodu Formica nebo na projektech sledování a ochrany netopýrů v lesích a podpora hnízdních možností zpěvných ptáků, dravců a sov v lesích.

LČR se také vyjadřují k budování soustavy území NATURA 2000. Podle dosavadních odhadů by měla výměra NATURA 2000 v ČR činit asi 20 % státního území, z čehož asi 80 % bude tvořeno lesy. Předání vládního návrhu seznamu území NATURA 2000 v ČR a zajištění jejich ochrany je jednou z podmínek vstupu ČR do EU. LČR se aktivně účastní procesu přípravy vyhlášení seznamu území NATURA 2000 v ČR, připomínají změny legislativy v této oblasti, především zákona č. 114/1992 Sb., a komunikují s koordinátory mapování. Nutné bude také uplatňovat podmínky k vymezení jednotlivých území, vymezení předmětů ochrany, ochranných opatření a způsobu monitoringu.

Důležité je o těchto aktivitách LČR informovat širokou veřejnost a především občany se zvýšeným zájmem o ochranu životního prostředí. Proto podnik oslovil tři nejvýznamnější ochranářské časopisy v ČR – Ochranu přírody, Niku a Veroniku – a nabídl jim spolupráci. Touto cestou se může dosti početná skupina ekologicky orientovaných čtenářů dozvědět o činnosti LČR, principech trvale udržitelného způsobu hospodaření, péči o chráněná území ve správě LČR, Programu 2000, aktivitách LČR v ekologické výchově nebo o náplni spolupráce s Českým svazem

ochránců přírody a Klubem českých turistů. Mimo jiné se tak otevírá prostor pro prezentaci soukromých zájmů a koníčků řady pracovníků LČR. Domníváme se, že mezi námi je mnoho milovníků flóry a fauny našich lesů, kteří provozují svého koníčka na vysoké odborné úrovni. Touto cestou tedy nabízíme všem zájemcům možnost publikovat v těchto časopisech.

Zatím jsme ve zmiňovaných časopisech uveřejnili články týkající se zejména spolupráce LČR s členskými středisky ekologické výchovy SSEV Pavučina na výukových programech o lese, publikacích, pomůckách zkvalitňujících jednotlivé výukové programy a dalších konkrétních projektech. Dalšími z témat byly například prezentace projektu Les ve škole – škola v lese, LČR a ochrana přírody, otevření lesní naučné stezky v okolí Střediska pro vzdělávání a výchovu v přírodě, o.p.s. Chaloupky nebo prezentace LČR na výstavách spojená se soutěžemi pro děti. Rádi bychom nyní spolupráci ještě rozšířili a prezentovali také jinou problematiku. V současné době se připravuje článek k otázce systému certifikace lesů v České republice do časopisu Veronika. Vhodnými tématy k publikování by byly dále například LČR a plány péče v maloplošných ZCHÚ, péče o porosty pralesovitěho charakteru v ČR, prezentace výsledků spolupráce s ČSOP a to zejména kapitoly ochrana biodiverzity nebo prezentace Programu 2000.

V této souvislosti bychom velmi uvítali, kdyby se nám ozvali ti kolegové z našich organizačních jednotek, kteří se zabývají výzkumem přispívajícím k ochraně krajiny, stanovišť nebo i jednotlivých druhů. Všechny případné náměty, prosím, zasílejte Ing. Janu Řezáčovi nebo Mgr. Evě Dlabolové na ředitelství LČR, OLPVV.

Mgr. Eva Dlabolová



Dřipatka horská; foto: Zdeněk Doškál

Výkon

funkce odborného lesního hospodáře

je složitá a náročná služba

Správní ředitel Ing. B. Jakubec ve svém článku popsal složitou situaci, která vzniká kolem výkonu funkce odborného lesního hospodáře v souvislosti se zánikem okresních úřadů k 1. lednu 2003 a převodem jejich kompetencí na pověřené obce v procesu transformace státní správy. Pro dokreslení náročnosti této služby soukromým vlastníkům lesů jsem si vybral lesní správu Choceň, která patří mezi správy s největším podílem výkonu OLH. Pověřil jsem si s lesním správcem Janem Mencákem a jeho revírníky Petrem Pařavou, Ing. Jaroslavem Miliánem a Ing. Pavlem Lacmanem.



Budova lesní správy Choceň a oblastního inspektorátu Choceň

Na jaké výměře lesů vykonáváte funkci OLH?

LS Choceň byla ustavena rozhodnutím podniku k 1. 1. 1997. Tehdy došlo ke sloučení LHC Vysoké Chvojno a části LHC Polička. LS obhospodaruje k dnešnímu dni 8460 ha státních lesů. Funkci OLH vykonává celkem na 5420 ha soukromých lesů pro asi 4000 vlastníků na základě pověření okresními úřady a 250 ha obhospodaruje na smluvním základě. To představuje asi 70 % všech soukromých lesů do 50 ha v dotčeném území a 40 % všech soukromých lesů bez rozdílu velikosti. Jsou zde vytvořeny čtyři

revíry pouze s výkonem OLH a jeden revír je smíšený. Funkci OLH tedy na LS vykonává pět revírníků. Od 1. ledna 2003, kdy začíná platit nový LHP, to však budou jen čtyři revírníci. Celková katastrální výměra LS činí 142 tis. ha. Jedná se o území šesti okresů: Pardubice, Chrudim, Svitavy, Ústí nad Orlicí, Hradec Králové a Rych-

nov. Zasahují sem tři přírodní lesní oblasti – Polabí, Českomoravské mezíhoří a Českomoravská vrchovina.

Myslíte si, že by LČR měly i nadále vykonávat funkci OLH?

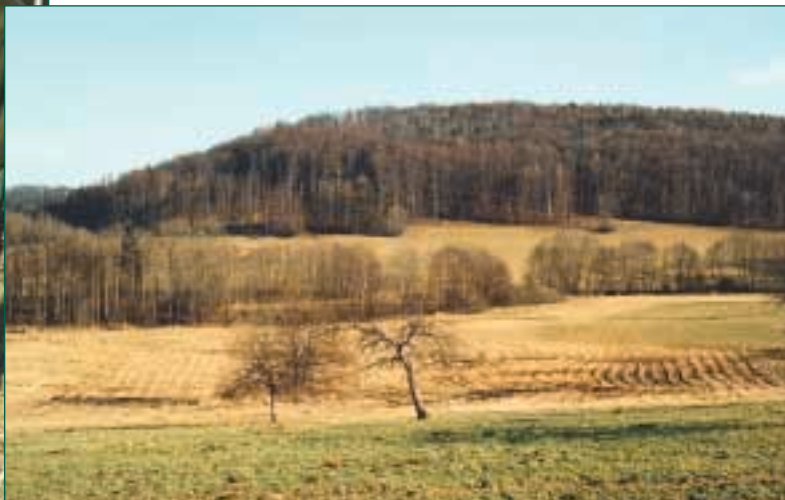
Vždy jsme zastávali názor, že výkon OLH k našemu podniku patří a to především pro objektivitu a nestrannost, s níž OLH vykonáváme. Protože, jsme-li placeni nezávislým orgánem, v tomto případě státem, tak můžeme objektivně, nezaujatě provádět to, co nám zákon ukládá. Což někteří hospodáři, kteří jsou placeni vlastníkem, mohou jen těžko, aniž by byli ovlivňováni jeho soukromými zájmy a cíli. Ty ne vždy korespondují s ustanoveními zákona. Jsme rádi, že vedení podniku změnilo svůj názor na budoucnost výkonu OLH. Myslíme si, že i kvalita soukromých lesů, kde vykonáváme OLH, svědčí v náš prospěch.

Odborný lesný hospodář je dnes v roli poradce. Jaká je jeho pracovní náplň?

Jeho pracovní náplň stanovuje zákon o lesích a různé směrnice. Revírníci mají však na starosti značnou rozlohu lesů i velky



Ing. Jaroslav Milián s Ing. Pavlem Lacmanem



Komplex soukromých lesů na LS Choceň



počet vlastníků a je jenom na nich, jak si svůj pracovní režim upraví, aby splnili dikci zákona. V mnoha případech ovšem neplní jen to, co jim ukládá zákon, ale dělají i nadstandardní služby. Vyznačují vlastníkům výchovné i obnovní zásahy nebo alespoň zkusné plochy, aby věděli, jak v porostech postupovat. Rozkreslují jim do jejich vlastnické mapy návrhy zalesňovacích projektů, vypracovávají jim projekty zalesňování nelesních půd. V neposlední řadě jim pomáhají s vyplňováním a podáváním žádostí o dotace.

Kvalitu práce revírníků vykonávajících OLH na LS Choceň mohou dokumentovat i tím, že si na ně stěžovalo minimum vlastníků. A při vyřizování těchto stížností je často konstatováno, že postup revírníka je v souladu s platnými předpisy, ale ne s představou stěžovatele. V každém případě mohou tvrdit, že pracovníkům vykonávajícím funkci OLH jde především o zlepšení stavu lesa vlastníka a potažmo o jeho ekonomické zhodnocení.

Pro úspěšný výkon OLH je klíčový dobrý vztah s vlastníky. Jak s nimi udržujete kontakty?

Již jsem hovořil o nadstandardních službách, které vlastníkům nabízíme. Nemáme stanoveny žádné úřední hodiny. Revírníci se na základě domluvy s vlastníky scházejí přímo v porostech i v sobotu a v neděli, jak je potřeba. Respektujeme to, že mnoho vlastníků bydlí dnes již dosti daleko a o svůj les se mohou starat jen o víkendech nebo je obhospodařují na dálku prostřednictvím najatých firem. Někdy je však tento kontakt dosti problematický a nám narůstají náklady na poštovním a za telefon. Revírníci se v první řadě snaží o udržení osobního kontaktu s majiteli. Tam, kde se to nedaří (a není těchto případů málo), je mnohdy problém vůbec zjistit, zda majitel ještě žije.

Jak postupujete v případě, že zjistíte porušení zákona?

Nejdřív samozřejmě upozorníme vlastníka. Pokud odmítá zjednat nápravu, v případě například zanedbaného kůrovce nebo lůžky u zalesňovací povinnosti, informujeme státní správu, zatím příslušné okresní úřady. Později budeme asi jednat s pověřenými obcemi, případně kraji a inspekci životního prostředí. Poslední případ nelegální těžby řešíme i ve spolupráci s Policií ČR. Je to zákonný postup, žádný jiný si ani dovolit nemůžeme.

Hrozí vám nějaký postih?

Ne nehrozí, ale už jenom proto, že jsme placeni státem, si nemůžeme dovolit nad něčím přimhouřit oči. To by se nám velmi rychle vymstilo a státní správa by výkonem OLH pověřila někoho jiného. Vůbec by stabilizace výkonu funkce OLH prospěla, kdyby státní úředník nemohl jen tak, takřka bez důvodu, ze dne na den někomu pověření odejmout a přenést je na někoho jiného. V tom by se měla stanovit nějaká pravidla,

která by jasně určila, na jak dlouho takové pověření k výkonu OLH platí a kdy je možné jej odejmout.

Jaké máte zkušenosti s lesními hospodářskými osnovami?

V počátcích restitucí jsme po dohodě s okresními úřady zavedli takový formulář, který nahrazoval převzetí osnov. Vlastníkům jsme předali výstupy LHP se zákresem jejich majetku. Ale postupně, když začal platit nový lesní zákon a vyhlášky, pozbyl tento formulář platnosti. Dnes, pokud vlastník nepřevezme osnovu, musí se řídit režimem, který určuje zákon. To je většina drobných vlastníků, protože pouze zanedbatelné procento jich osnovy převzalo.

Jedním z revírníků OLH na LS Choceň je Petr Pařava, který v této funkci pracuje již sedm let.

Katastrální rozloha mého revíru je 26088 ha, na této výměře obhospodařuji 1078 ha cizích lesních porostů, což představuje 1200 vlastníků. Výkon funkce OLH provádím na okrese Pardubice, Hradec Králové, Rychnov a Ústí nad Orlicí. V letech 1995 až 1997 u mě převážná část vlastníků zalesňovala smrkem. Ale od roku 1997 je už vidět určité zlepšení. Vlastníci začali sázet listnáče a oplocovat. Tříkrát za tu dobu okresní úřad na mém revíru udělil pokutu, jednou za nepovolenou těžbu na okrese Rychnov a dvakrát za nezalesnění v termínu do dvou let na okrese Pardubice. V poslední době se ve zdejší oblasti rozmáhá prodej lesa hlavně podnikatelským subjektům. Naše práce je tak silně zatěžována narůstající administrativou a venkovními pochůzkami. Nejdříve se les předává a po druhé se tam chodí znovu s novými vlastníky, protože ti původní jim nedokážou ani ukázat hranice. Funkce OLH vyžaduje hlavně jednání s jednotlivými vlastníky a domluvu s nimi, co je pro jejich les nejvhodnější. Lidé jsou různí a někdy je musím přesvědčovat takovým stylem, že si připadám spíše jako pojišťovací agent a ne lesák.

Nakolik představují tyto soukromé lesy ucelené komplexy?

Mám to rozdělené poměrně dobře. V pondělí a v úterý obsluhuji Holicko, Hradecko a Rychnovsko. Ve čtvrtek a v pátek Ústecko. Ve středu úřaduji v kanceláři, vyřizuji administrativní záležitosti a do lesa vyjždím minimálně.

Dalším z revírníků OLH je Ing. Jaroslav Milián, který slouží na revíru Proseč.

Rozloha mnou spravovaného lesa je 1116 ha, které jsou majetkem asi 900 vlastníků. Katastrální výměra revíru OLH je cca 20 000 ha. Zdejší soukromé lesy nevytvářejí většinou rozsáhlejší celky. S tím souvisí také to, že velké procento vlastníků je do 3 ha. Dalšími vlastníky jsou obce a firmy zabývající se lesnickou činností. Většina vlastníků hos-

podají v lese řádně v souladu s lesním zákonem. To platí jak pro menší vlastníky, tak i pro firmy. Existují však i výjimky. Tyto subjekty, které většinou nepocházejí z našeho regionu, často porušují ustanovení lesního zákona. Zejména výši těžby, velikost holiny, zalesnění v zákonné lhůtě do dvou let. Jejich cílem je rychlý zisk bez následných nákladů na zalesnění a péstební práce. Některé tyto případy již řeší příslušné orgány státní správy.

Další činnost, které se věnují, je zalesňování nelesních půd. Vlastníci průměrně zalesňují 10 - 15 ha ročně. Jde převážně o neproduktivní zemědělské plochy. Na přání žadatele vypracovávám příslušný zalesňovací projekt (do výměry 3 ha), zajišťuji dotační politiku na revíru a přebírám již vykonané práce.

Firmy si vybírají vlastníci sami nebo jim je můžete doporučit?

Snažíme se vlastníky přesvědčit, aby s námi výběr firmy alespoň konzultovali. Většinu firem v regionu už známe a podle zkušeností s nimi, můžeme vlastníkově při jejich výběru poradit. Vlastník se ale rozhoduje podle svého uvážení, je to jeho svobodná volba.

Poslední z revírníků, s nímž jsem si povídal, byl Ing. Pavel Lacman z revíru Vysoký les.

Funkci OLH vykonávám na 970 ha lesů, což představuje asi 700 vlastníků. Celková katastrální rozloha je 17 400 ha. Revír se rozkládá na území třech okresů – Chrudim, Svitavy a Ústí nad Orlicí. Je zde značně roztržštěná pozemková držba, jedná se o ostrůvky lesů v polích a části lesa uvnitř nebo na okrajích větších lesních majetků. Určitým specifickým revíru je přírodní rezervace Maštale, kde soukromí vlastníci hospodaří v obtížné přístupných svazích a v okolí skalních útvarů chráněných předpisy o ochraně přírody.

Má práce mimo jiné spočívá v monitorování stavu lesa při terénních pochůzkách. Při nich zjišťuji výskyt škodlivých činitelů, probíhající těžby, stav holin a nezajištěných kultur, provedení prací, které jsou předmětem žádosti o státní příspěvek apod. Při kancelářských pracích údaje zjištěné v terénu zpracovávám. Formou dopisů nebo telefonicky kontaktuji vlastníky, upozorňuji je na případné nebezpečí porušení lesního zákona. Pokud mají zájem, snažím se s nimi sejit přímo v terénu, poradit jim nejvhodnější postup obnovních těžeb, intenzitu výchovných zásahů, doporučit dřeviny k zalesnění holin a způsob péče o kultury.

Myslím si, že nás většina vlastníků respektuje, oceňuje naši pomoc a že s nimi máme dobré vztahy. Jsou ale samozřejmě i vlastníci, kteří naši odbornou pomoc nevyhledávají a hospodaří na svém lesním majetku pouze podle svých představ, což je někdy

i v rozporu se zákonem. Část naší práce spočívá v pomoci vlastníků lesa při vyplňování žádostí o dotace podle pravidel ministerstva zemědělství. Vlastníci mají stále větší zájem o zalesňování neproduktivních zemědělských půd. Vypracovávám tedy zalesňovací projekty, v nichž se snažím v dostatečné míře doporučovat výsadbu melioračních a zpevňujících dřevin.

Zvyšuje se zájem o prodej lesa?

Někteří vlastníci již nemají zájem starat se o svůj lesní majetek a chtějí jej prodat. Jejich počet však zůstává přibližně na stále stejné úrovni. Prodej se s nimi snažím prodiskutovat a poradit jim, aby se neunáhli a neprodali svůj majetek hned prvnímu zájemci. Některé firmy kupující lesy mnohdy jen vytěží maximum dřeva a pak les rychle prodají dále. Tím se tyto majetky dostávají do jakéhosi koloběhu prodeje, které vedou k postupnému zhoršování stavu lesa mnohdy až do jeho úplného vytěžení. Někdy tento majetek skončí darováním nemajetnému člověku. Takový člověk ani pořádně neví, co vlastně získal a jaké mu z toho plynou povinnosti. Je potěšitelné, že občas o takový les projeví zájem sousední vlastníci, kteří ho za symbolickou cenu koupí a zalesní.

Naproti tomu je nutno říci, že se v regionu vyvíjelo několik místních firem, které si postupně budují u vlastníků dobré jméno tím, že jim vykonávají služby spojené s komplexním obhospodařováním lesa a snaží se hospodařit dlouhodobě s jakýmsi výhledem, přičemž les zůstane ve vlastnictví původních majitelů. Takovéto řešení obhospodařování lesa vidíme jako vhodnější než prodej lesního majetku za cenu někdy několikanásobně nižší, než je cena odhadní.

Děkuji za rozhovor, Jan Řezáč

Převážná většina soukromých vlastníků lesů se o svůj majetek stará velmi dobře...

1. Postupně uvolňovaná přirozená obnova buku
2. Paseka kvalitně zalesněná smrkem s ochranným nátěrem proti zvěři
3. Řada neproduktivních zemědělských pozemků je dnes zalesňována pro budoucí generace

...přesto se najdou lesy, které lidská chamtivost úplně zdevastovala, jak ukazují obrázky 4, 5, 6.

Postup je velmi jednoduchý. Jedna firma skoupí několik hektarů lesů od původních restituentů. Vytěží vše, co jí dovoluje zákon, a les prodá další firmě. Ta jednoho dne oznámí státní správě, že jí „neznámý pachatel“ pokácel kus lesa. Ležící kmeny obratem prodá další firmě, která si zažádá o povolení dřevo vyklidit. Úřadu nezbyde než povolení udělit a zahájit šetření. Mezi tím se majitelem tohoto lesa stane nějaký „bezdomovec“ na základě darovací smlouvy. Ten většinou ani netuší, co podepsal a není ani schopen zaplatit jakoukoliv pokutu, coby majitel. Kruh se uzavírá, výsledkem je v tomto případě čtyřhektarová paseka. Někdy se podaří takto zdevastovaný les prodat za symbolickou cenu sousedním soukromým vlastníků, kteří paseku zalesní.



4



5



6



Kvetoucí líska je předzvěstí blížícího se jara; foto Jan Řezáč

INSPIRACE

Jak se lesáci prezentují na Internetu?

Už jsme si asi všichni zvykli, že Internet je obrovskou studnicí informací. Jak se na tomto světovém informačním médiu prezentují lesáci? Jak si lesnické firmy vedou ve srovnání s firmami z oboru informačních technologií (IT)? V tomto příspěvku se pokusím o stručné odpovědi na tyto otázky. Pro jeho omezený rozsah se zaměřím pouze na www stránky českých subjektů. Srovnání prezentací českých a zahraničních lesníků by jistě bylo také zajímavé, může se stát námětem třeba nějakého dalšího článku.

Hodnocení www stránky pro větší přehlednost rozdělují do několika skupin. Komerční prezentace, prezentace škol a neziskových organizací a portály. Portály sice mohou spadat mezi komerční prezentace nebo mezi prezentace škol a neziskových organizací, vzhledem ke své specifitě je však řadím zvlášť.

Komerční prezentace

Komerční prezentace, tj. prezentace firem, mají za cíl převážně zvýšit obrát prezentované firmy či společnosti. U lesnických firem patří mezi důvody, proč se prezentují na Internetu, také argumenty jako: „Abychom nezaspali dobu. Abychom drželi krok s konkurencí. V současné době se to vyžaduje. Atd.“ Takto začínala i řada firem z oboru IT. Dříve či později však firmy budou očekávat nějaké hmatatelné výsledky od své internetové prezentace. Kromě již zmíněného zvýšení obrátu může být cílem prezentace též zvýšení produktivity práce, snížení nákladů na distribuci informací k zákazníkům, zlepšení či posílení image společnosti, atd.

Podle formy a rozsahu využívání Internetu se rozlišují čtyři vývojová stadia.

1. Firma Internet nijak nepoužívá.
2. Vystavení statické/dynamické www prezentace, začátky využívání e-mailu a vyhledávání informací na Internetu managementem podniku.
3. Vytvoření dynamické www prezentace s častou aktualizací obsahu, používání e-mailu je samozřejmostí pro všechny články v podnikovém řetězci, všechny odpovědné osoby jsou schopny aktivně a produktivně hledat informace na Internetu, což v hojné míře využívají.
4. Napojení dynamických www stránek na vnitřní informační systém podniku, pravidelný obchodní styk po Internetu včetně uzavírání kontaktů je samozřejmostí. Internet je běžnou a samozřejmou součástí firemní strategie.

Tato stadia se ve své podstatě dají vztáhnout na všechny subjekty, ne tedy pouze komerční firmy, ale i státní podniky, neziskové organizace a školy.

Podle mých zkušeností a pozorování je většina lesnických firem na rozhraní stadia 1. a 2. Téměř všechny velké lesní akciové společnosti již své www prezentace mají,

většinou však pouze ve statické podobě. E-mail se používá i v menších firmách a u jednotlivých soukromníků. Pouze několik málo progresivních subjektů je již ve třetím stadiu.

Mezi tyto progresivní se nyní zařadily i Lesy České republiky, s. p. (www.lesycr.cz), které vytvořily plně dynamickou www prezentaci s napojením na vnitřní Intranet a nástroji na vzdálenou správu obsahu. Každá lesní správa může vystavovat vlastní www stránky, které se po schválení správcem celého systému zobrazí v rámci veřejných stránek LČR. Takto propojené pobočky nemá ani lecke který nadnárodní koncern z oblasti IT. V rámci podniku LČR se také velmi aktivně využívá vnitřní Intranet (neveřejná síť fungující na podobném principu jako Internet), a tak i když LČR ještě prostřednictvím Internetu neobchodují, pohybují se časově již ve čtvrtém stadiu!

Úroveň zpracování firemních prezentací je velmi rozdílná. Od stránek typu „vytvořeno synem pana ředitele“ až po velmi profesionálně zpracované www stránky. Porožhlédneme-li se po prezentaci lesnických firem, tak ty nejlepší prezentace byly tvořeny na zakázku externími firmami. Jako zdařilé prezentace je možné uvést již zmíněné stránky LČR, vícezáložnou prezentaci společnosti Uniles, a. s. (www.uniles.cz), s pravidelnou aktualizací obsahu nebo www stránky Lesní společnosti Ledec n. Sázavou, a. s. (www.lesyas-ledec.cz), které se vyrovnávají s nelehkým úkolem do jedné prezentace spojit představení na první pohled nesouvisejících předmětů činnosti.

Mezi zdařilé internetové prezentace bych zařadil i www stránky Lesoškolek Řečany nad Labem (www.lesoskolky.cz). Na jejich webových stránkách najdete základní informace o společnosti (a to v řadě světových jazyků), kompletní sortiment produkovaných sazenic včetně objednávkového formuláře, žel pouze k pasivnímu stažení. Tento formulář je pak třeba vytisknout, ručně vyplnit a obvyklým způsobem, tj. poštou či faxem zaslat do školky. Napojením vystavené nabídky na on-line objednávkový systém, by se tyto stránky rázem dostaly o úroveň výše. (Cílem tohoto článku není zařadit všechny vytvořené prezentace do několika skupin, ale spíše obecně zhodnotit současnou situaci. Proto se omlouvám všem těm, jejichž prezentace jsou také na velmi dobré úrovni a v tomto článku je nezmiňuji.)

Z těch prezentací, které byly tvořeny v rámci společnosti, zpravidla firemním informatikem bych mezi zdařilé, téměř na profesionální úrovni, uvedl například prezentaci

Krušnohorských lesů, a. s. (www.khlesy.cz). Tam, kde firmy chtějí ušetřit a firemní prezentaci vytváří Internetem nadšený ředitel společnosti nebo nějaký mladší rodinný příslušník některého ze zaměstnanců, není většinou výsledek příliš kvalitní. Příkladem by se našla celá řada. Je škoda, že majitelé těchto firem si neuvědomují, že náklady na tvorbu www stránek nejsou nutné zlo, ale jedny z nejdůležitějších marketingových výdajů, které navíc mohou mít velice rychlou návratnost. Efektivita takto vynaložených prostředků je navíc při zvolení správné strategie mnohonásobně vyšší než efektivita peněz vložených např. do plošné inzerce v tisku.

Aby internetová prezentace přinášela náležitý efekt, je třeba správně zvolit koncept prezentace a určit si cíle, kterých chceme touto prezentací dosáhnout. Solidní profesionální společnost, zabývající se tvorbou www stránek by s formulováním tohoto konceptu měla vedení společnosti pomoci. I když vytvoření statických www stránek se zdá být s použitím některého z uživatelsky přívětivých SW velmi jednoduché a na první pohled i rychlé, k vytvoření kvalitní prezentace, byť ve statické podobě, je třeba řady zkušeností a znalostí, včetně grafického nadání. Málokdy je toto vše spojeno v jed-



Internetové stránky LČR - www.lesycr.cz

nom člověku a zdaleka to přesahuje možnosti běžného firemního informatika, jehož náplní práce je i řada jiných činností, než se učit vytvářet www stránky.

Mezi vhodně zvolené koncepty pojetí www stránek patří například prezentace společnosti SILVI NOVA CS, a. s. (www.silvinova.cz). Tyto stránky vznikly za účelem prezentace sortimentu této společnosti na Internetu. Stránky vytvářel nadšený ředitel společnosti pomocí běžného SW vybavení, s následnou optimalizací provedenou již odbornou firmou. I když je na první pohled patrné, že se jedná o šablonovitou prezentaci, hlavní cíl těchto www stránek byl splněn. Již během několika týdnů po spuštění této prezentace vedení firmy pocítilo výraznou úsporu času v každodenním odpovídání na podobné otázky jednotlivých zákazníků. Nyní odkazují pouze na www stránky, kde zákazníci již sami nacházejí potřebné informace. Ředitel tak odpovídá již pouze na specifické dotazy a má více času na uzavírání konkrétních obchodů. I v tomto případě by ještě více zvýšilo produktivitu práce napojení nabízeného sortimentu na kompletní on-line objednávkový systém.

Prezentace škol a neziskových organizací

Podíváme-li se na prezentace nekomerčních subjektů, což jsou střední a vysoké odborné školy, různé ústavy a do této kategorie řadím i prezentace jednotlivých sdružení, kvalita jejich zpracování je mnohem vyšší než v oblasti komerčních firem. Možná je to tím, že komerční firmy se snaží na www prezentaci v maximální míře ušetřit, ve státní či rozpočtové organizaci se vždy najde nějaký nadšenec, který může desítky až stovky hodin trávit nad tvorbou webových stránek nebo se najde nějaký grant či příspěvek a tvorba stránek je zadána externí firmě. I když zadání tvorby stránek externí firmě nemusí vždy zaručeně znamenat lepší výsledek než zpracování vlastními silami, většinou tomu tak je. Školy a sdružení se na Internetu buď neprezentují vůbec a ty, které se prezentují, mají vesměs informačně velmi obsáhlé prezentace na slušné grafické úrovni. Mohu zmínit například prezentaci Lesnické fakulty v Brně (www.ldf.mendelu.cz), Sdružení pěstitelů vánočních stromků (www.vanocnistromek.cz) nebo ČAPLH (www.caplh.cz).

Portály

Poslední hodnocenou oblastí jsou portály. Je zajímavé, že všechny lesnické portály u nás provozují komerční subjekty, přitom se jedná jednoznačně o nevýdělečnou činnost. Alespoň v současné době. Existují u nás tři významné lesnické portály, které jsou všechny zpracovány na profesionální úrovni. Svým provedením i obsahem se vyrovnají obdobným portálům z jiných oborů. Jsou tvořeny dynamicky generovaným obsahem a jejich součástí jsou prvky pro interaktivní kontakt se svými návštěvníky. K dispozici jsou různé formuláře, návštěvní knihy, diskuse. Nejstarší český lesnický portál Lesnictvi.cz (www.lesnictvi.cz) je díky aktivitě svého provozovatele dobře známý i v nelesnické veřejnosti a objevují se na něm ty nejnovější internetové technologie dokonce ještě dříve než na portálech z jiných oborů. Tento portál patří mezi průkopníky nejen v oblasti lesnictví, ale i v oblasti oborových portálů všeobecně.

Závěr

Pokud výše uvedené shrnu, mohu říci, že lesáci si při svém prezentování na Internetu i přes veškeré výše zmíněné výtky neve-

dou špatně. Je vidět, že obor lesnictví jako celek je v prezentování na Internetu o několik měsíců pozadu za sektorem IT, srovnání s ostatními obory však lesnictví snese se ctí a některé obory dokonce i předčí. I když kvalita zpracování jednotlivých prezentací je velmi rozdílná a převažuje zpracování amatérské, nedá se říci, že by lesáci Internet ignorovali. S pověstnou konzervativností lesáků to možná nebude až tak špatné. Jakmile si management firem uvědomí, že vystavením www stránek jejich úkoly v oblasti Internetu nekončí, ale právě začínají, zlepší si i četnost aktualizací obsahu a celková kvalita stránek. Věřím, že jak bude narůstat počet těch internetových uživatelů, kteří lesnické služby využívají, poroste i zájem managementu více se svým prezentacím věnovat. V této souvislosti se jistě postupně stanou živější i odborné lesnické diskuse, kterých je v současné době na Internetu k dispozici již několik.

Ing. Vít Skála

Lesnické učiliště Abertamy

vykročilo do Evropy

(Mezinárodní spolupráce SOU lesnického Abertamy)

V prosinci 1994 schválila Evropská rada program EU zaměřený na zlepšení kvality odborného vzdělávání a nazvala jej jménem *italského malíře, sochaře, architektu, inženýra a vědce Leonarda da Vinci*. Program podporuje nadnárodní spolupráci, pilotní projekt předpokládá účast partnerů nejméně ze tří zemí.

Evropa a práce v lese

O podobnou spolupráci jsme měli zájem již počátkem 90. let, partnery jsme hledali v nejbližší zemi - Německu. První kontakty jsme měli se školou v Buchenbühl u Norimberka, veškerá spolupráce začala a skončila návštěvou. Daleko příznivěji se k naší nabídce stavěli pracovníci Waldarbeitschule Itzelberg v Bádensku-Württembersku, kde jsme jednali v r. 1997. Tady byl položen základ k budoucímu projektu. Nejdříve bylo nutno najít třetího partnera. Tím se stalo Lesní vzdělávací středisko Ort u Gmundenu v Rakousku. Po dlouhém jednání byl vytvořen projekt nazvaný „Vývoj tréninkových programů pro kvalitativní a bezpečnostní standardy při motorově-manuální práci v lese“. Ten byl EU pod označením QUASIST - Qualitäts - Sicherheits (bezpečnost) - Standart - přijat s platností od 1. 12. 1998 do 30. 4. 2001.

Cílem projektu bylo vytvořit takové tréninkové programy, které umožní kvalitní, bezpečnou a hygienicky nezávadnou práci v těžbě dříví a současně budou snesitelné

pro přírodu. Jako zajímavost chci uvést, že v Německu a Rakousku se již nepoužívá termín těžba dříví (prý působí brutálně) ale sklizeň dříví.

Cílovými skupinami projektu jsou žáci i dospělí pracovníci, kteří budou těžbu provádět, podnikatelé a subjekty, kteří je budou zaměstnávat, a mistři a učitelé jako šířitelé těchto programů. Důležitý byl - zejména pro nás - bod sjednocení a nasazení moderní informační technologie k rozšíření vytvořených standardů. Významný je prvek vyrovnání vzdělání v členských zemích a tím i možnost vydávání a uznávání certifikátů a osvědčení pro jednotlivé práce.

Z tříleté spolupráce se zahraničními školami mám i několik všeobecných poznatků:

- nebudme příliš skromní - po stránce odborné i metodické jsme minimálně stejně dobří,
- tlačme na ty, kteří nám dávají peníze, protože v materiálním a počítačovém vybavení jsme dost pozadu,
- učme se cizí řeči; celý projekt jsme mohli tak dobře realizovat i díky tomu, že náš učitel Vojtěch Glaser mluví perfektně německy a zná i odbornou lesnickou němčinu
- nenadávejme na naše byrokraty, v Bruselu jsou o stupeň „důkladnější“.

Výsledkem je CD-ROM nazvaný *Evropa a práce v lese*, který uživatelé poskytnou uce-



lené informace z těžby dříví, bezpečnostních předpisů atd. Rozhodnutím komise EU se distributorem české verze programu stala naše škola. Rádi jej všem případným zájemcům za 450 Kč pošleme. Odborné veřejnosti se budeme snažit program představit na různých seminářích a akcích, které jsme pro případné zájemce schopni uspořádat i u nás.

Testování nástrojů a nářadí

Schválením definitivní verze programu EU skončila první etapa naší mezinárodní spolupráce. Prakticky okamžitě ale začala etapa druhá - spolupráce na testování a hodnocení nářadí a nástrojů pro práci v LH. Ve smyslu „Protokolu o posuzování shody a akceptaci průmyslových výrobků (PECA)“ musí být každý výrobek označen značkou, kterou výrobce nebo dovozce prohlašuje jeho souhlasnost s bezpečnostními předpisy EU.

V německém Gross - Umstadt sídlí instituce KWF - Kuratorium für Walderbeit und Forsttechnik (Kuratorium pro práci v lese a lesní techniku). KWF má tři odbory - pro velkou mechanizaci, stroje a nářadí a pro OOPP. Vlastní činnost spočívá v tom, že výrobcem předložené zboží je anonymně rozděleno na smluvně zajištěná testovací místa, odkud se vrátí po stanovené době výsledky. Komise je vyhodnotí a jsou-li kladné, přidělí výrobku značku, což je doklad o přezkoušení výrobku praktickým nošením nebo používáním. Certifikát má platnost pět let. Pokud výrobek nevyhoví, doporučuje komise výrobci změnu.

Naše škola byla zařazena jako testovací místo pro skupinu nástroje a nářadí, náš učitel Vojtěch Glaser je členem komise, která certifikát uděluje. Protože komise je mezinárodní - členové jsou z Německa, Rakouska, Švýcarska, Dánska, Holandska a teď

i z České republiky - konkrétně z Abertam, dostali jsme se do Evropy v předstihu. Potěšitelné je, že z iniciativy firmy PROFESIONAL Houdek z Plzně vzniklo „Sdružení dobrovolného hodnocení osobních ochranných pracovních prostředků“, což je česká obdoba německého KWF. V případě úspěšného testování obdrží výrobce nebo dovozce Osvědčení s právem používat na svých výrobcích piktogram - lipový list se zkratkou SDHOOPP - jako doklad o vysoké kvalitě ochranného prostředku.

Pevně věřím že, stejně jako v zemích EU, kde kupující preferuje výrobky přezkoušené praxí, nebude trvat dlouho a zvyknou si na tento systém i naši lesní dělníci. Objektivní testování se může stát skutečnou zárukou zvyšování kvality a jsem rád, že u toho naše škola může být.

Rudolf Kokrhel
zástupce řed., SOU lesnické, OU a U Abertamy

7. UCF - unie lesní spolupráce

Výrobci a uživatelé:

1. CIB - federální rada lesů
2. CNDB - komita pro výrobu dřeva a rozvoj
3. FFPPC - federace pro výrobu celulózy a papíru
4. CB - prodej dřeva
5. FNB - federace státních lesů
6. UIB - unie pro výrobu dřeva

Spotřebitelé:

1. APCG - shromáždění generálních poradců
2. APCHA - shromáždění zemědělců
3. C 21 - comita 21
4. FNH - fondace Nikolase Hulota
5. EF - přírodní prostřední Francie
6. CHF - unie mysliveckých sdružení

Hlavní principy certifikačního systému ve Francii

Především jde o proces koncentrace mezi hlavními ekonomickými a společenskými aktéry francouzského lesního průmyslu a společností sdružujícími vlastníky lesa. Hledání obecně přijatelných řešení je v samém srdci mechanismu certifikace a jejího funkčního systému a vede všechny aktivity, které certifikaci doprovázejí. Odkaz francouzské certifikace: definice trvalého lesního hospodaření a Helsinská kritéria (PEFC a její zásady praktikované v severních zemích). Perspektiva certifikace je zakotvena ve vývoji trvalého lesního hospodářství. Dalším důležitým principem je zajistit možnost svobodné volby a otevřeného přístupu pro všechny vlastníky lesních pozemků. Systém dále bere v úvahu jednotlivé skupiny vlastníků, rozšiřuje možnosti lesníků a jejich finančního ohodnocení. To samozřejmě předpokládá průkazný žebříček finančních otázek odpovídající regionálním podmínkám. To vše je podepřeno systémem nezávislých kontrol ze strany COFRACU (státní dozor), který hájí mezinárodní normy v oblasti lesa a životního prostředí (ISO 9000, 14000).

Současná situace ve Francii

Francouzské lesy jsou ze 70 % ve vlastnictví soukromém (10 mil. ha). 90 % z této plochy náleží 1,3 mil. vlastníků, kteří vlastní méně než 7 hektarů lesa. Jenom 9000 soukromých vlastníků má les větší než 100 hektarů. Největším vlastníkem zůstává stát. Spravuje 12 % lesní půdy ve Francii. Verejné spolky, hlavně obce, drží zbylých 18 % lesa.

Do problému certifikace je možno nahlédnout podrobněji na internetových stránkách:

<http://www.boisforet-info.com>, <http://www.pefc.org>

Podle zahraničního tisku zpracoval Jan Uhlík



Byť není douglaska ve Francii původní, je zde hodně vysazovaná, foto: Vít Zgarba

Certifikace

- Perspektiva trvalého lesního hospodaření

Jelikož bohatství naší planety není nevyčerpatelné, je třeba s tímto bohatstvím úměrně hospodařit. Ekologové začínají už na počátku sedmdesátých let upozorňovat na tuto skutečnost. Během osmdesátých let se jejich pohled zaměřil na problémy lesnictví - kácení dešťných pralesů a kyselé deště. Od roku 1992 (konference Besancon) je pojem trvalé lesní hospodářství blíže definováno: Lesní půdy a lesní porosty musí být obhospodařovány ekologickým způsobem, aby zajistily sociální, ekonomické, kulturní a duchovní potřeby naší generace a generace budoucí.

V roce 1993 při zasedání Helsinské konference byla tato definice přepracována pro poměry evropského lesnictví takto: „Spravování a užívání lesů a lesních pozemků má svým způsobem zajistit jejich rozličnost biologickou, jejich produktivitu, jejich schopnost regenerace, jejich vitalitu a schopnost zajistit nyní a do budoucna funkce ekologické, ekonomické a sociální na úrovni oblastní, národní a světové, jsou v harmonii s ostatními ekosystémy.“

Tato definice vychází z šesti kořenů, kterým se dnes říká „šest kritérií z Helsinek“:

1. zachování lesního bohatství a jeho co nejlepší využití
2. udržení současného zdraví a vitality lesních ekosystémů
3. zabezpečení lesa a podpora všech jeho funkcí produkčních i mimoprodukčních
4. zachování biologické rozličnosti lesních ekosystémů,
5. zabezpečení ochranných funkcí lesa (půda, voda)
6. podpořit další výhody lesa v oblasti sociálně ekonomické.

PEFC- státy splňující evropská kritéria certifikace

stát	certifikát	plocha
Švédsko	PEFC	22 mil. ha
Finsko	PEFC	19 mil. ha
Norsko	PEFC	7,2 mil. ha
Německo	kandidát	10,2 mil. ha
Francie	kandidát	14 mil. ha
Rakousko	kandidát	3,3 mil. ha

Certifikace a její význam ve Francii

Ve Francii otázka certifikace sleduje tři základní kritéria:

- garantovat spotřebiteli, že dřevo a výrobky z něj byly vyrobeny ze sortimentů pocházejících z lesních porostů trvale a odborně obhospodařovaných
- podpořit zlepšení a vývoj odborného lesního hospodaření,
- zajistit dřevu, jako výrobnímu materiálu stálou pozici v obchodním světě (argument proti konkurenci).

Certifikační systém trvalého lesního hospodářství ve Francii

Projekt zapojit Francii do certifikačního systému lesního hospodářství se zrodil 8. března 2000, kdy sdružení pro lesnickou certifikaci jednomyslně hlasovalo pro její přijetí. Celý systém je rozdělen na 3 kolegia:

Producenti:

1. ANCG - státní sdružení soukromých vlastníků lesa
2. CNIF - sdružení lesních inženýrů a znalců v oblasti dřeva
3. FNCF - federace lesních společností
4. FNSPF - federace vlastníků lesa
5. IDF - institut pro rozvoj lesnictví
6. ONF - oficiem státních lesů

Český král

je z Poněšic

Projíždíme okolo malebných jihočeských rybníků a za chvíli náš pohled upoutává klikatící se řeka Vltava, která nás dále doprovází k místům, kde začíná plot obory Poněšice. Po chvíli jízdy autem se i tento ztratí a náš pohled spočívá na v dále se zrcadlících chladících věžích Temelína. To už však pomalu vjíždíme do vesničky Poněšice, která je prvním orientačním bodem ke vstupu do obory. Kola našeho vozu zarachotí na roštu a jsme v jeho království. Tady žil celý život Český král - poněšický jelen. V polovině září roku 2001, přesně 14. září v 19.45 hod. padl a zhasl po myslivecké ráně jelen, kterého všichni znali pod přezdívkou „Miša“.



Jedno z loveckých zařízení v oboře

A začaly odhady a dohady a zaručené informace o tom, kolik bodů vlastně získá trofej tohoto 240 kg vážícího velikána, který nosil na hlavě ve svých čtrnácti letech trofej nepravdělného osmnáctěráka. Když jsem se díval do tváře Františka Řehoře, oborníka z Poněšic, chlapíka s postavou zápasníka a srdcem na pravém místě, v jeho tváři se zračil potutelný úsměv, který přešel 15. prosince 2001 v rozzářenou tvář. Ten den se sešla v lovecké chatě na Círhanu mezinárodní komise expertů CIC, jejímž předsedou byl Prof. Ing. Josef Hromas.

Při vážení trofeje stoupala ručička ke čtrnáctce a zastavila se na 14,2 kg. A potom už se jenom měřilo, sčítalo a čekalo. Tenkrát jsem chtěl stát vedle pana oborníka a chlap-

sky mu stisknout ruku s přáním „Lovu zdar“ za profesionalitu, skromnost a obětavost, s jakou dokáže sladit život jelenů, srnců a kňourů v prostředí, kde bez problémů odrůstá přirozeně se zmlazující buk, kde téměř polovinu z 1665 oplocených hektarů zaujímá genová základna buku.

K tomu stisku ruky jsem se dostal později, tenkrát mu blahopřáli všichni ostatní. Ve spodní části bodovací tabulky se totiž objevilo 250,89 bodů CIC a jelen, o kterém všichni říkali, že je král, byl králem. Stal se novým národním rekordem. Vždycky, když teď projíždím okolo chovné obůrky, kde strávil většinu svého života, myslím na další z těch, kteří tady zůstali jako „Mišovo“ potomstvo či příbuzenstvo. Protože tady, jak říká František Řehoř, jedním uloveným jelenem život nekončí, další stojí v řadě a chtějí být ještě lepší. Celá ta společnost jelenů, čítající 120 ks, z toho 64 jelenů, 32 laní a 24 kolouchů, vytváří v oboře předpoklad dalších vynikajících chovatelských úspěchů.

Pokud však přijedete do obory s představou, že na každém kroku potkáte zvěř, budete zklamáni. Hustý porost, dostatek krytiny a členitý terén poskytují nejen jelenům, ale i divočákům a srncům zvěři dostatek klidu. Zemědělsky obdělávaná políčka, louky s pestrým složením bylinného patra,

vhodně volená krmná zařízení a péče 24 hodin denně nedávají jelenům možnost působit větší škody na lesních porostech. „Mají o zábavu postaráno a tak se baví“ říká pan Řehoř při jízdě oborou v jeho zeleném terénním Mitsubishi. Zastavujeme na místě, kterému říká „Vyhlídka“ a vede nás do vysokého bukového lesa. V dále se z oparu vynořují vrcholky Šumavy a dole pod námi se klikatí Vltava. Umím se představit, že i jeleni se tady občas divají, i když třeba jiným pohledem než člověk.



Oborník František Řehoř s rekordní trofej



Dlouhodobá práce s genofondem jelení zvěře přináší kvalitu

V autě nám potom pan oborník vypravuje příhodu s jelenem, kterého pozoroval večer, těsně před shozením parohů a ve chvíli, kdy mu obě lodyhy odpadly, díval se směrem do korun stromů a asi nechápal, co že se to vlastně stalo a kolik kilogramů mu najednou z hlavy ubylo. Snad prý dokonce tenkrát zakroutil i krkem. „Ráno potom jsem našel na dotyčném místě oba shozy. Jinak je to v takovém terénu problém hlavně s jeleny, kteří nemají vyhraněné teritorium a potom se shozy a celá vývojová řada paroží dávají velmi těžko dohromady. Ani veřejná cesta, která protíná oboru a tím ji velmi lehce zpřístupňuje nepřidává klidu zdejší lidem a mnoho tzv. „kostí“ se prostě ztratí. Auto zastavuje na Círhanu. Vyrůstá tady před našimi zraky zrekonstruovaná hájenka a celé zázemí obory. „Bude to pěkný, ne?“ Usmívá se pan Řehoř a všichni mu dáváme za pravdu. Opravdu se zde rodí reprezentační budova Lesů České republiky a důstojné místo pro život a chod zdejší obory. „Odpadne dojíždění do nedaleké Hluboké a zbude více času na práci a na rodinu, bez jejíž podpory by to prostě nešlo.“

Ani na plnění zásad Programu 2000 se zde nezapomíná a už nás pan Řehoř veze ke studánce, která je v těsné blízkosti chovné obůrky. „Taky jsme letos vyvěsili krmítka pro ptáky, pečujeme o spoustu památníků a odpočinkových míst. A jsme na to čtyři stálí zaměstnanci. Když jsou sena, nebo je třeba zorat pole, zmulčovat louku, nebo dělat senáže, jde se v sobotu i v neděli do práce.“ Tady v oboře má týden sedm dní a když se tak dívám na pana Řehoře, klidně by mohl mít i více.

Den v oboře pomalu končí. Ještě s úžasem hledíme na trofej krále zdejších lesů a za chvíli již sjíždíme lesní cestou k oborní bráně. Znovu nám zarachotí rošt pod koly

	Rozměry	Průměr	Koeficient	Body
Délka levé lodyhy (cm)	119,2	117,85	x 0,50	58,92
Délka pravé lodyhy (cm)	116,5			
Délka levého očníku (cm)	43,0	41,10	x 0,25	10,28
Délka pravého očníku (cm)	39,2			
Délka levého opěráku (cm)	56,0	51,95	x 0,25	12,99
Délka pravého opěráku (cm)	47,9			
Obvod levé růže (cm)	31,6	31,6	x 1,00	31,60
Obvod pravé růže (cm)	31,6			
Dolní obvod levé lodyhy (cm)	18,8		x 1,00	18,80
Dolní obvod pravé lodyhy (cm)	18,4		x 1,00	18,40
Horní obvod levé lodyhy (cm)	18,4		x 1,00	18,40
Horní obvod pravé lodyhy (cm)	18,5		x 1,00	18,50
Hmotnost vyschlého paroží (kg)	13,5		x 2,00	27,00
Rozloha paroží (cm)	67			1,00
Počet výsad na levé lodyze	8		x 1,00	8,00
Počet výsad na pravé lodyze	9		x 1,00	9,00
Barva paroží			0-2	2,00
Perlení a rýhování			0-2	2,00
Hroty výsad			0-2	2,00
Nadočnický			0-2	2,00
Koruna			0-10	10,00
Součet				250,89
Srážkové body			0-3	0,00
Celkový součet				250,89



auta. Tentokrát to ani nevšímám, myslím na ty lidi, kteří tady pracují a pro svou práci žijí. Pouze obětavost, úsilí a láska k tomu co děláme, přináší ovoce. A tady se ho podařilo beze zbytku sklidit.

Tento článek budiž pozvánkou na první veřejnou prezentaci národního rekordu v expozici Lesů České republiky, s. p., na výstavě Silva Regina v Brně ve dnech 7. - 11. 4. 2002.

Ing. Miloslav Louda

„Pocit, vono je pravda, že to napětí bylo spíš před tím lovem, aby ten jelen se dožil toho věku, kdy jsme potřebovali, jo, aby tady zasel něco po sobě. Pocit, no pocit je takovej všelijakej. Dobře bylo, že ležel, ale do smíchu mi taky nebylo, když jsme se tady znali nějaký kus života. Není to moc. Co je to patnáct let, ale je to vlastně denně a to soužití tam je. To si může říkat kdo chce co chce. To tak je.“

František Řehoř

Bodovací tabulka



Poslední pocta



Přijďte se podívat na nejsilnější trofej jelena uloveného v ČR!

**Veletrh Silva Regina Brno
7. - 11. dubna, stánek LČR**

INFORMUJEME o svém hospodaření v lesích veřejnost DOSTATEČNĚ?

Knapsání tohoto článku jsem se rozhodl po přečtení „Výroční zprávy 2000 LČR, s. p.“ a „Zprávy o stavu lesa a lesního hospodářství České republiky - stav k 31. 12. 2000“. Obě publikace jsou na vysoké úrovni a podle výsledků hospodaření je zřejmé, že LČR dosahují vynikajících výsledků ekonomických, hospodářských a celospolečenských.

Otázkou je, kdo tyto publikace má možnost prostudovat, seznámit se s výsledky na úseku lesního hospodářství. Myslím si, že mimo lesnickou veřejnost se tyto publikace a tím i informace o vynikajícím hospodaření nedostanou. Nejsou však tyto informace určeny hlavně nelesnické veřejnosti?

V měsíci prosinci 2001 jsem shlédl v televizi pořad o špatném hospodaření na konkrétní lesní správě. Jednalo se o neutěšený pohled na neasanovaná pracoviště po přibližování dříví, začínající půdní erozi a celkový nepořádek po těžbě. Tento desetiminutový pořad s řádně pepřným komentářem o špatném hospodaření ve státních lesích jistě značně ovlivnil úsudek veřejnosti v pohledu na lesy a to i přesto, že je ojedinělý.

Nebylo by dobré výsledky hospodaření našeho podniku zveřejňovat v regionálních médiích ve vlastních rubrikách, či v televizních progra-

mech? Jaká část veřejnosti ví o výši celoroční těžby, přírůstu a navyšujících se zásobách dřeva? O velice nízké spotřebě papíru a dřeva na obyvatele při porovnání s vyspělými státy Evropy? Jak málo se používá dřevo ve stavebnictví a v ostatních oborech, kde je nahrazováno umělohmotnými materiály, které nedokážeme ekologicky likvidovat? O celospolečenských funkcích lesa a jejich rozvíjení u státních lesů?

V uvedených výročních publikacích je uvedeno, kolik LČR investovaly do „Programu 2000“ a tím do zlepšení podmínek pro rekreační využití lesů. Jedná se hlavně o úpravy cykloturistických tras, vybudování odpočinkových míst, odstavných parkovišť, úpravy studánek a podobně. Tato oblast je veřejnosti nejbližší a je nejvíce využívána. Také Lesní závod Kladská každoročně za 400 tis. Kč naplňuje veřejný zájem a snaží se Slavkovský les spolu se Správou stejnojmenné CHKO zpřístupnit co nejvyššímu počtu slušných lidí. To jsou ti, kteří tato zařízení a les využívají, ale neničí.

Při nalezání zničené informační tabule, stolu se sedačkami, či zničení studánky si kladu otázku, proč to vlastně děláme. Jsem však přesvědčen, že pro ty slušné lidi, kterých je daleko více. Učit se slušnému chování, respektování racionálních zákazů, využívání bohatství lesa získá každý člověk hlavně výchovou od svých rodičů, kteří si ani neuvedomují, jak svým chováním a vystupováním dávají svým dětem dobrý či špatný příklad.

Mám pocit, že nic neříkající reklamní šoty LČR v televizi, články v odborném lesnickém tisku (které čtou lesničtí odborníci) a občasně články v novinách, naprosto nestačí k tomu, aby veřejnost skutečně viděla, jak se s lesem ve správě LČR, s. p., dobře hospodáří, a získali jsme tak její podporu a uznání.

Ing. Miroslav Vaniš, LZ Kladská

Kontrolní metody po probírkách provedených harvestorovou technologií

recenze

vyjádření škod na půdě a porostu (Ulrich a kol., Brno 2001)

Jedním ze zásadních požadavků lesního hospodáře při nasazení techniky k těžbě dříví a k jeho soustředování je zajištění jejího souladu s ekologickými požadavky s cílem respektovat nejen produkční, ale i ostatní funkce lesa. Sledovanými ukazateli jsou zvláště míra poškození stojících stromů a míra poškození půdního povrchu porostu. Cílem zadavatelů i dodavatelů prací musí být minimalizování škod, jedním z prostředků pro jeho dosažení musí být vhodná kontrolní metoda pro vyhodnocení škod na půdě i na stojících stromech.

V zemích s bohatšími zkušenostmi nabytými při využívání harvestorových technologií v praxi (SRN, skandinávské země, Nový Zéland, USA) se problematikou negativních dopadů strojních technologií používaných při těžbě a přibližování dříví zabývají odborníci v součinnosti s praktickými lesníky již od začátku 80. let, a výsledkem jsou některé předpisy řešící odhady či měření škod. Jednotný způsob měření či odhadu škod způsobených harvestorem a harvestorovým traktemorem zatím však neexistuje a vzhledem ke značné rozdílnosti přírodních podmínek, odlišným porostním poměrům i způsobům výchovy a obnovy porostů, jiným přístupům a pohledům na poškození lesní půdy a stojícího porostu, se jednotný způsob měření škod vzniklých v souvislosti s použitím harvestorových technologií dá jen velmi těžko očekávat.

Od roku 1999 se na základě zadání MZE ČR věnuje výše popsané problematice pracovní tým pod vedením Prof. Ulricha z ústavu lesnické a dřevařské techniky, lesnické a dřevařské fakulty, Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně. Studie „Kontrolní metody po probírkách provedených harvestorovou technologií, které jsou vhodné pro lesnickou praxi. Vyjádření škod na půdě a porostu“ (Ulrich a kol., Brno, 2001), rozšiřuje nepřilíh bohatý fond exaktně získaných údajů zpracovaných českými autory o problematice možných dopadů provozu harvestorů a harvestorových traktorů. Navazuje na studie „Zjišťování škod ve smrkových probírkových porostech po harvestorech a vyvážecích traktorech“ (Ulrich a kol., Brno, 1999) a „Harvestorová technologie aplikovaná na výchovné zásahy v porostech v porovnání s tradiční technologií“ (Ulrich a kol., Brno, 2000). Popisuje a snaží se rozpracovat téma vlivu působení strojů na půdu při pojezdu, rozebírá problém, kdy nastává ekologické poškození půdy, neopomíjí v závěru stati definovat zásady pro minimalizaci škod.

V další části se studie zabývá popisem zásad vyhodnocení škod na půdě podle metody používané v Dolním Sasku, metody podle Mc Nabba, metody podle McMahony, metody finské a vymezením jejich výhod a nedostatků. Použití a výsledky metody německé, finské a McMahonovy je demonstrováno na dostatečně širokém souboru porostů. Měření probíhala ve 32 lesních porostech (262,15 ha) na sedmi lesních hospodářstvích. Největší výměra zpracovaných porostů je z lesní správy Telč, s. p. LČR (102,13 ha). Přes určité nedostatky se pro možné využití z pohledu hospodáře spravujícího lesní majetek českého státu nejlépe jeví metoda popsána v informačním sešitu č. 28 – Umweltschonender Maschineneinsatz, SRN, 1992.

Studie obsahuje také návrh kontroly kvality provedených těžebních prací v lesních porostech po nasazení harvestoru a vyvážecího traktoru, jenž je založen na kontrole kolejí způsobených pojezdem harvestoru a vyvážecího traktoru, kdy je měřena hloubka a délka vytlačených kolejí a dále je posuzován průsak vody. Navržen je časový interval vyhodnocování a třídy porušení půdy, doložen je příklad výpočtu a vyhodnocení škod na půdě touto „prozatímní“ metodou, která se jeví dostatečně přesná a relativně rychlá. Příložen jsou i navržené formuláře na převzetí a předání pracovišť, které je jistě možné upravit s ohledem na způsob projevu dříví a další souvislosti.

Studii lze chápat jako další přínos v oblasti výzkumu řešené problematiky, současně však práce obsahuje řadu důležitých informací a podnětů pro lesního hospodáře potřebných pro jeho orientaci v problematice a pro optimalizaci následných přístupů při řešení úkolů spojených s využitím harvestorových technologií v lesnické praxi.

Dr. Ing. Vladimír Dolejšký



Návštěva kolegů

z finských státních lesů u našeho podniku

V prvním týdnu letošního roku jsme přivítali dva významné hosty, čelné představitele finského státního podniku Metsa hallitus, který sídlí ve městě Vantaa. Na pozvání generálního ředitele LČR, s. p., Ing. Jiřího Olivy přiletěli dne 3. ledna pan Jan Heino, generální ředitel a jeho náměstek pan Hannu Jokinen.

Cílem návštěvy finských kolegů bylo se v krátkém čase, který si na návštěvu vyšetřili, dozvědět co nejvíce o práci našeho podniku. Proto po příletu na Ruzyň, přepravě do Hradce Králové a obědě, proběhla v budově ředitelství neformální beseda se členy vedení podniku. Na besedu navázala informace o hospodářské úpravě lesů u LČR spojená s ukázkou výstupů z digitálně zpracovaného LHP. Ukázkou připravili Ing. Jaroslav Zezula a Ing. Martin Hamák.

Druhý den dopoledne jsme se přesunuli na LS Nasavrky, kde byla připravena ukázka smrkového hospodářství vyšších poloh. Ukázkou zorganizoval lesní správce Ing. Oldřich Sýkora spolu s revirníky

Půlpánem a Ing. Plíškem. Naši hosté obdivovali kvalitu smrkových porostů a jejich hektarové zásoby. V mrazivém počasí si rádi pobesedovali u ohně a ocenili jistě i kapku vnitřního vyhřívání.

Následoval přesun do Židlochovic se zastávkou na pozdní oběd. Po obědě se ujal úlohy průvodce Dr. Ing. Michal Hrib, který finským kolegům připravil exkurzi polesím Lanžhot. Hosté obdivovali pro ně neobvyklé dubové porosty i druhovou pestrost zvěře. Exkurzi ukončil soumrak. Po společné večeři se pánové Heino a Jokinen zúčastnili přátelského posezení, kde poznali ministra zemědělství Jana Fencla a předsedu zemědělského výboru Parlamentu Jana Palase. Měli rovněž možnost shlédnout rekordní trofej jelena z Poněšické obory.

Na dopoledne třetího dne byl připraven hon na bažanty v bažantnici Cihelna. Naši hosté, ač před honem prohlašovali, že nemají valné zkušenosti s lovem drobné zvěře, byli vcelku úspěšní. Večerní program byl věnován kulturnímu zážitku, koncertu vážné hudby v židlochovickém kostele. Koncert, na němž vystoupil Litomyšlský symfonický orchestr a hradecký pěvecký sbor Smetana, již tradičně pořádá LČR.

Poslední den se programu ujal ředitel LZ Židlochovice Ing. Jan Vybíral. Připravil projížďku zaměřenou na historické památky Břeclavska. Ukázal finským kolegům Mikulov, Valtice, Lednici i některé stavby v Lednicko-Valtickém areálu (Randesvous, Hraniční zámek, Tři grácie). Během výkladu vysvětloval koncepci LČR zaměřenou na zlepšení stavu přírody v oblasti. Příjemné dopoledne ukončil oběd v restauraci u celnice Poštorná - Reinthal.

Potom následovala jízda zimní moravsko-českou krajinou a rozloučení s pány Heino a Jokinenem na pražské Ruzyni. Naši hosté patří mezi cizince, kteří přijíždějí do naší republiky s cílem co nejvíce poznat. Jsou velmi skromní a zvyklí jednat otevřeně a upřímně. Proto nás jejich poděkování, které patří především všem, kteří se na přípravě programu podíleli, těší.

JD

Delegace českých lesníků navštívila Bourbonnais



Na třicet lesníků z České republiky podniklo v loňském roce studijní cestu do Francie, během které mohli poznat lesy a dřevařské podniky v departamentu Allier. Čeští lesníci navštívili jedlové lesy v Montagne bourbonnaise, lesní a dřevařské muzeum v Lavoine, roz-

sáhlé dubové lesy v Tronçais a několik závodů, které se zabývají primárním i sekundárním zpracováním dřeva: pilu Mondiere v Lavoine, která se specializuje na jehličnany, pilu a výrobu parket Chignac v Meaulne, zpracovávající dub, a provozovnu v Urcay, zaměřenou na štípaní dřeva určeného především na výrobu sudů. Průvodcem české delegace byl Jean-Paul Nebout, pracovník Regionálního centra lesního vlastnictví v Moulins, který ji poskytl své znalosti o resortu a kompetencích v lesnictví. Návštěva byla také příležitostí k výměně pracovních zkušeností v oblasti řízení přirozených přírodních procesů, zpracování dřeva a administrativní a meziprofesionální organizace práce. Na závěr pobytu projeví účastníci akce zájem o pokračování spolupráce. Francouzští lesníci by měli přijet do České republiky letos na jaře.

Lesní správa Telč



V měsíci březnu oslaví významná životní jubilea tito pracovníci LČR

Padesátiny

1. 3.	Jaroslav Kvíz	LS Chocẽň
2. 3.	Ing. Josef Kubát	LS Kraslice
8. 3.	Růžena Vagaiová	LZ Kladská
10. 3.	Jan Šulák	LZ Židlochovice
14. 3.	Ludmila Balíčková	LZ Dobříš
17. 3.	Pavel Černý	LS Milevsko
18. 3.	Jaroslav Palička	LZ Dobříš
19. 3.	Ing. Ivo Bakštejn	ředitelství podniku
19. 3.	Ing. František Bartoš	LS Horšovský Týn
25. 3.	Ing. Pavel Petrů	LS Tábor
26. 3.	Věra Kopečná	ředitelství podniku
26. 3.	Jozef Vranka	LZ Kladská
26. 3.	Jan Frid	LZ Boubín
30. 3.	Josef Franc	LZ Židlochovice

Šedesátiny

3. 3.	Ing. Pavel Malina	OI Liberec
4. 3.	František Gabrhel	LS Znojmo
4. 3.	Oldřich Kinkor	LS Litvínov
7. 3.	Josef Haltuf	LS Hořice
17. 3.	Ing. Zdeněk Auerswald	LS Hanušovice
26. 3.	Bohumila Štaifová	OST Pízeň

Všem jubilantům blahopřejeme
a přejeme jim hodně zdraví a spokojenosti



Lesy v „plesovém hávu“

Hradec Králové, místo tradičního konání lesnického plesu. Město se pomalu začíná halit do tmy. V kalendáři svítí magické datum 2. 2. 2002. Ti, kteří nezaváhali a včas si zajistili vstupenky, vyrazili ten večer do Kongresového centra Aldis v Hradci Králové na 6. lesnický ples. Kdo přišel, nelitoval.

Zahájili jako tradičně trubači z LS Javorník a spolu s moderátorem plesu panem Eduardem Hrubešem pronesl úvodní slovo generální ředitel LČR Ing. Jiří Oliva. Následovalo předtančení taneční školy Krok a poté pokračovala volná zábava. Střídali se umělci formátu Pavla Bobka, Petry Janů a Lidy Nopové, k tanci hrál orchestr Ladislava Bareše. Na Malém sále nás bavila jako již tradičně Staropražská kapela a nově jsme do nabídky zařadili skupinu Strangers. Určitě se líbila. Kdo prošel kolem vystavené Octavie superb, uslyšel tóny cimbálu, které se prolínaly s jazzovými variacemi. To se v přízemí opět prezentovala Kasanica a Jazzubs. Ve foyer vytvářel plesovou pohodu Richard Pogoda na svý klavír.

Tradičně jsme se těšili na tombolu. A byla tentokrát velká a bohatá. Však lístky nám zmizely téměř pod rukama. Všem, kteří nám přispěli, velice děkujeme a dík vám vzkazují i děti z dětského domova ve Starých Holicích, kam poputuje téměř 30 000 Kč.

Z drobných nedostatků, které jste ani nespatri, se budeme ještě učit, avšak spokojená nálada účastníků plesu nás pro další roky zavazuje. Ten večer každý viděl, jak kvalitně se umí lesnická veřejnost bavit. A bylo nás tam dobrá polovina. Laťka je vysoko a před námi nelehký úkol. V roce 2003 se sejdeme již posedmé. Nebude to snad důvod k oslavě? Vždyť sedmička je šťastné číslo? Takže kalendáře a diáře do ruky, najděte si únor a označte jedničku, protože 1. 2. 2003 Vás chceme mít opět v Hradci Králové.

Vaši organizátoři

nové odborné publikace a knihy

z oboru lesnictví a příbuzných oborů

Evropské stromy

Václav Větvíčka

545 barevných ilustrací a 96 pérovek zachycuje zimní a letní siluety i řadu detailů evropských stromů, rostoucích v přírodě, v parcích a v arboretech. V závěru knihy jsou určovací klíče se 177 pérovkami.

Vyd. Aventinum, Praha, 2001, v edici Průvodce přírodou (2. vydání)
(zakoupeno v síti knihkupců pro technickou knihovnu LČR HK)

Trvale udržitelné obhospodařování lesů podle souborů lesních typů

Karel Pliva

K poznání přírodních podmínek přirozených ekosystémů lesa, jejich klasifikaci a využívání pro obhospodařování lesa má přispět i tato práce, která bere zřetel na základní aspekty ekosystému lesa (Korpeľ, 1991): sukcesi (zvyrazňující vývoj), ekologickou stabilitu a produkci. Zaměřuje se na integraci funkce produkční a ekologické při obhospodařování lesa v různých přírodních podmínkách. Nesleduje funkce sociální (environmentální) vymezující lesy zvláštního určení, které závisí především na požadavcích společnosti.

Vyd. Ústav pro hospodářskou úpravu lesů, Brandýs nad Labem, 2000
(darováno technické knihovně LČR HK)

Dřeviny České republiky

Luboš Úradníček, Petr Maděra, Soňa Kolibáčová, Jaroslav Koblížek a Jiří Šeřl

Publikace seznamuje s domácími druhy dřevin a umožňuje nejen determinovat určitý taxon podle významných znaků, ale poznat i další souvislosti spojené s růstem dané dřeviny v České republice. V knize je podrobně popsáno 202 autochtonních druhů, poddruhů a ustálených kříženců dřevin, z toho 51 stromového vzrůstu, 20 druhů, které jsou keřovité, ale mohou dosáhnout i stromovitého habitu, 90 keřů, 21 polokeřů, 16 keříčků a 4 dřevité liány.

Vyd. Matice lesnická, Písek, 2001, pro MZLU v Brně
(přiděleno technické knihovně LČR HK)

Památné stromy II

Marie Hrušková a Jaroslav Turek

Knihy je pokračováním prvního dílu z roku 1995 a přece je trochu jiná. V první knize autoři vybírali nej památnější a nejstarší stromy, spojené často se zajímavými pověstmi. Byly převážně z Čech, což se druhý díl snaží napravit a vypráví více o stromech ze Slezska a z Moravy. Dále se autoři zaměřili na příklady, kdy se stromy staly součástí kostela, hradu, kláštera, nezastupitelným doplňkem neživé památky i působivým prostředkem k získání znalostí o historii a životě lidí v tom kterém místě.

Vyd. Marie Hrušková, Praha, 2001
(zakoupeno v síti knihkupců pro technickou knihovnu LČR HK)

Hospodářská úprava lesa: dendrometrie Přemek Štipl

(učebnice pro 3. ročník středních lesnických škol)

Text je zaměřen především na praktická témata. Přibližně 80 % obsahu tvoří látka středoškolského učiva. Mimo tento rámec jsou podrobněji rozpracovány statě, které zaujmou především pracovníky v hospodářské úpravě a soudní znalce (např. bonity, přírůsty). Detailněji je rozpracována i relaskopická metoda, která je v současné době

nejpoužívanější nejen u nás, ale i ve světě. Mimo jiné je uveden i způsob měření se třemi typy stupnic zrcadlových relaskopů. Tam, kde je to potřebné pro pochopení širších souvislostí nebo podstaty problému, jsou okrajově rozebírána i teoretická odvození. U jednotlivých metod měření porostních zásob jsou uvedena úplná znění příkladů na výpočet objemu a taxační charakteristiky. Přílohou publikace jsou úplné objemové tabulky, jednotné objemové křivky, výtvarnicové výšky a taxační tabulky 1990.

Vyd. Střední lesnická škola Hranice, 2000
(darováno technické knihovně LČR HK)

České názvy živočichů

I. Houby (Porifera), žahavci (Cnidaria), žebernatky (Ctenophora), (převážně mořské kmeny bezobratlých živočichů) Václav Pflieger
II. Savci (Mammalia) Miloš Anděra
III. Měkkýši (Mollusca) Václav Pflieger
IV. Obojživelníci (Amphibia) Jiří Moravec
V. Ryby a rybovití obratlovci (Pisces) 1. – sliznatky (Myxini), mihule (Cephalaspidomorphi), paryby (Chondrichthyes) Lubomír Hanel a Jindřich Novák

Vyd. Národní muzeum, Praha, I/1997, II/1999, III/1999, IV/2001, V/2000
(zakoupeno u vydavatele pro technickou knihovnu LČR HK)

Zahradnický slovník naučný

(1. díl: A – C, 2. díl: Č – H, 3. díl: CH – M, 4. díl: N – Q, 5. díl: R – Ž)

Hesla jsou vybrána s ohledem na potřeby základních zahradnických oborů a jsou zaměřena k objasnění odborné podstaty, zejména těch úseků vědy, které zahradnictví odborně doplňují – botaniky, fyziologie, genetiky, ekologie, mikrobiologie, šlechtění, ochrany rostlin, techniky, ekonomiky aj.

Vyd. Ústav zemědělských a potravinářských informací, Praha, 1/1994, 2/1996, 3/1997, 4/1999, 5/2001
(zakoupeno u vydavatele pro technickou knihovnu LČR HK)

Cesty a osudy loveckého rohu

František Bezděk

Publikace přináší dosud neuveřejněný chronologický přehled historie vzniku a vývoje loveckého rohu. V knize mohou čtenáři najít vybrané historické notové záznamy a fakta, která provázela cestu loveckého rohu po panstvích a honitbách Čech i Moravy. Součástí knihy je i CD nosič s ukázkami loveckých signálů a skladeb v podání trubačů OMS Přerov.

Vyd. Lesnická práce, s. r. o., Kostelec nad Černými lesy, 2001, v edici Svět myslivosti
(přiděleno technické knihovně LČR HK)

Obecná ornitologie

Zdeněk Veselovský

Bohatě ilustrovaná kniha je moderní ornitologickou učebnicí, která shrnuje obecné poznatky o životě ptáků, kteří se úspěšně adaptovali na život ve všech ekosystémech naší planety. Zabývá se tělesnou stavbou a morfologií ptačího pokryvu, fyziologií pohybu i činnosti jednotlivých orgánových soustav, působením nervového i hormonálního řízení a jednotlivých smyslů, potravinami a rozmnožovacími strategiemi, vzájemnou komunikací, chováním a migrací ptáků.

Vyd. Academia, Praha, 2001
(zakoupeno u vydavatele pro technickou knihovnu LČR HK)

Monitoring zdravotního stavu lesa v České republice

Ročenka programu ICP Forests 2001
Vyd. VÚLHM, Jilovské Strnady, 2001
(darováno technické knihovně LČR HK)

Jiří Uhlíř

FOTO reportáž

Konec doby honů



Z honu
vedoucích pracovníků ředitelství
na LS Židlochovice

